

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024 • ΤΕΥΧΟΣ 159

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ὅσοι πιστοί...»	σελ. 1
Ἡ πορεία τῶν διαθρησκευτικῶν διαλόγων	σελ. 2
Γιατί εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐτοιμαστοῦμε συλλογικά γιὰ τὴν ἐπόμενη μέρα	σελ. 12
Ἀθωώθηκε πανηγυρικά ὁ π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος	σελ. 16
Ὅταν ψευτίζει ἡ ζυγαριά	σελ. 17
Τοποθέτηση γιὰ τοὺς διωγμοὺς τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας .	σελ. 20
Μαζικὴ παρακολούθηση μέσω Τεχνητῆς Νοημοσύνης.....	σελ. 22
Βιβλιοπαρουσίαση.....	σελ. 27
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 28

«Ὅσοι πιστοί...»

Μετά τὴν Εἴσοδο τοῦ Εὐαγγελίου στὴ Θεία Λειτουργία, τὴν ἀνάγνωση τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ διάκονος καλεῖ τοὺς κατηχουμένους νὰ ἀποχωρήσουν καὶ νὰ μείνουν μόνον οἱ πιστοί.

«Ὅσοι πιστοί...».

Πρὶν ἀπὸ τὴν κρίσιμη μάχη, ὁ καπετάνιος κρατᾷ αὐτοὺς πού εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσουν. Οἱ ὑπόλοιποι ἅς πᾶνε στό καλό...

Ἐκκλησιαστικά ἀλλὰ καὶ ἐθνικά καὶ πολιτικά τὰ πράγματα πηγαίνουν μέ γρή-

γορους ρυθμούς στό σημεῖο, πού εἶναι νὰ πάρουμε θέσεις γιὰ τὴν τελικὴ μάχη.

Στόν χῶρο τῆς πίστεως, ἡ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἡ ἐκκοσμίκευση εἶναι οἱ κύριες **προκλήσεις** σήμερα.

Πιστότητα ἢ ἀποστασία, οἱ δύο **ἐπιλογές**.

Ὁ καθένας –καὶ κυρίως οἱ ποιμένες– καλεῖται νὰ διαλέξει στρατόπεδο.

Στὰ ἐθνικά θέματα, πάλι δύο οἱ ἐπιλογές: Ἐνδοτικοὶ νενέκοι ἀπὸ τὴ μιά, πού ἐτοιμάζουν «Πρέσπες τοῦ Αἰγαίου» μέ τὸν μπαμποῦλα τοῦ «Τί; Πόλεμο

θέλετε νά κάνουμε;» καί ἀπό τήν ἄλλη «τά παλληκάρια τά καλά (πού) μόν' τόν Θεό φοβοῦνται».

Στήν κοινωνία καί τήν πολιτική, ἀπό τή μιά ὁ συμβιβασμός μέ τόν Big Brother καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ ἀνένδοτος ἀγώνας γιά ἐλευθερία καί ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀλλά καί γιά ὑπεράσπιση, σὺν Θεῷ, τῶν τιμαλφῶν ἀξιῶν τοῦ Γένους μας.

Ὁ Ἄν-Λαός, κατὰ τόν ἐπιτυχή ὄρο τοῦ ποιητῆ τῆς «Ρωμιοσύνης» Γιάννη Ρίτσου [βλέπε καί ἐμπνευσμένο πῖνακα τοῦ Θέμη Τσιρώνη μέ τίτλο «Ὁ Ἄν Λαός» στό νέο μπλόγκ «Ἡ Ἐπόμενη Μέρα, Συλλογική ἀπόπειρα προετοιμασίας»

(ieromenimera.gr)], **καλεῖται νά ἐπωμισθεῖ τό βάρος τοῦ ἀγῶνα,** στοιχῶν στήν προτροπή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «πάντα δέ δοκιμάζετε (=ἐξετάζετε), τό καλόν κατέχετε· ἀπό παντός εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε» (Α΄ Θεσ., ε΄ 22-23). Αὐτό θά εἶναι γιά τόν ἴδιο τίτλος τιμῆς, ἀλλά καί ἡ ἀνταπόκρισή του στό ἔργο γιά τό ὁποῖο τόν ἔχει καλέσει ὁ Θεός. Καί, ὅταν λέμε Ἄν Λαός, δέν ἐννοοῦμε μόνο τόν λαό, ἀλλά ὄλο τό Σῶμα τῶν πιστῶν (κλήρο καί λαό) ἢ, ἂν θέλετε νά τό διευρύνουμε, τήν «ἐκκλησία τοῦ Δήμου» τοῦ καθ' ἡμᾶς πολιτεύματος.

Στῶμεν καλῶς.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ Ο ΚΟΙΝΟΣ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ - ΦΑΝΑΡΙΟΥ

τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἀναστασίου

Προηγούμενου Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἀγίων Μετεώρων

ΜΕΓΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ !

Στό προηγούμενο κείμενό μας ἀναδείξαμε τήν **ἀλλοίωση τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας** μέσῳ τοῦ οἰκουμενισμοῦ, καθῶς ἡ ὀρθόδοξη πίστη, ἀπό μοναδική καί ἀπόλυτη ὁδός σωτηρίας, μετατρέπεται σέ μία ἀπλή πτυχή ἑνός

πολυθρησκευτικοῦ πλαισίου, πού ἀναζητᾷ τήν ἀλήθεια σέ ὅλες τίς θρησκείες.

Ἡ **ἐκκλησιολογική** αὐτή **μετάλλαξη** ξεκίνησε, ὅπως εἶδαμε, στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα, μέ τίς πατριαρχικές ἐγκυκλίους τοῦ 1902 καί 1920. Συνέπεια τῆς ἦταν ἡ θέσπιση μίας νέας ἐκκλησιο-

- Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἰστοσελίδες.
- Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά παρακολουθοῦν ἐκπομπή, πού κάνει ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης. Ἀναρτᾶται στό διαδίκτυο ἀπό φιλικές ἰστοσελίδες καί ἀπό τό διαδικτυακό κανάλι «ἐγρήγορη» στό [youtube](https://www.youtube.com).

λογίας, πού παρέχει έκκλησιαστικότητα στις... αίρέσεις, τις αναγνωρίζει, δηλαδή, ως «έκκλησίες».

Η είσοδος στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα επέφερε μία κατακόρυφη αύξηση και μία ιδιαίτερη άνθιση του οικουμενισμού, πού συνδέεται με συγκεκριμένα πρόσωπα και γεγονότα. Τα γεγονότα και τα πρόσωπα αυτά απέτελεσαν τους σταθμούς για την μετέπειτα πορεία των διαχριστιανικών και διαθρησκευτικών σχέσεων.

Πρόκειται για την **ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών (ΠΣΕ) τό 1948** και την αναρρίχηση στους θρόνους της Κωνσταντινουπόλεως και της Ρώμης δύο ανδρών με προϊστορία και προσωπική γνωριμία μεταξύ τους, με κοινούς στόχους και κοινή επικοινωνιακή τακτική. Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικῆς Αθηναγόρας εκλέγεται Οικουμενικός Πατριάρχης τό 1948 και ο Καρδινάλιος Angelo εκλέγεται Πάπας τό 1958, γνωστός ως Πάπας Ιωάννης ΚΓ΄.

Άς εξετάσουμε, όμως, τά γεγονότα από την άρχή.

Η ανάμειξη της πολιτικής. Ο άμερικανικός παράγοντας.

Τό έτος 1948 απέτέλεσε όρόσημο στην πορεία του οικουμενισμού, καθώς την χρονιά αυτή εκλέγεται Οικουμενικός Πατριάρχης ό μέχρι τότε Αρχιεπίσκοπος Αμερικῆς Αθηναγόρας και, ταυτόχρονα, ιδρύεται τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών.

Τίν ίδια άκριβώς περίοδο έχουμε την εμπλοκή της πολιτικής, και ιδιαίτερα του άμερικανικού παράγοντα, στά έκκλησιαστικά ζητήματα. Είναι ή έποχή πού ξεκινά ό Ψυχρός Πόλεμος και συμπαρασύρει στην δίνη του και τις Όρθόδοξες Έκκλησίες.

Άπό τίν μία πλευρά, οι Σλαβικές Έκκλησίες έχουν προσδεθεί στο άρμα της σοβιετικής ήγεσίας πού άσκει έτσι τίν επιρροή της στις όμόδοξες χώρες της Ανατολικῆς Εύρώπης.

Άπό τίν άλλη πλευρά, στις ΗΠΑ, ό Άμερικανός Πρόεδρος Τρούμαν παρουσιάζει τό γνωστό «δόγμα Τρούμαν», έγκαταλείπει τίν πολιτική του κατευνασμού έναντι της Σοβιετικής Ένωσης και θέτει σέ εφαρμογή τίν γνωστή πολιτική της ανάσχεσης για τίν αντιμετώπιση του κομμουνιστικού κινδύνου και τίν ενίσχυση αντικομμουνιστικών δυνάμεων παγκοσμίως.

Στό πλαίσιο αυτό, οι δυτικές Κυβερνήσεις ύποστηρίζουν και ενισχύουν τον «οικουμενικό διάλογο», τις προσπάθειες για τίν «σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των Έκκλησιών Ανατολής και Δύσεως» και γενικότερα τίν σύγκλιση μεταξύ των θρησκευτών.

Ο Άμερικανός Πρόεδρος **Χάρυ Τρούμαν** ύποστηρίζει ενεργά αυτή τίν ένότητα των θρησκευτών ως αντιστάθμισμα στην κομμουνιστική άθεια. Σέ όμιλία του στο Άμερικανικό Όμοσπονδιακό Συμβούλιο των Έκκλησιών του Χριστού τό 1946 δήλωνε μεταξύ άλλων:

«Όλόκληρη ή ανθρωπότητα αυτή τή στιγμή εύρίσκεται στα πρόθυρα της καταστροφῆς ή στις άπαρχές μίας μέγιστης έποχής στην ιστορία. Θα προτιμούσα να δώ αυτή τή μεγάλη έποχή. Μόνον τα ύψηλα ήθικα πρότυπα μπορούν να άποκτήσουν τον έλεγχο αυτής της νέας δύναμης του σύμπαντος και να τίν αναπτύξουν για τό κοινό καλό... Η Προτεσταντική Έκκλησία, ή Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία και ή Ιουδαϊκή Συναγωγή, άφοϋ ένωθούν μαζί στην άμερικανική ένότητα της άδελφосύνης, πρέπει να παρέχουν τις δυνάμεις κρούσεως, για

να έπιτευχθει αυτη η ηθικη και πνευματικη αφυπνιση»¹.

Στο ιδιο μηκος κύματος και το **Βρετανικό Υπουργείο Έξωτερικών** περιέγραφε σε αναφορά του την πορεία προς την ένωση των θρησκειών και σημείωνε, ότι το πρώτο βήμα θα έπρεπε να γίνει με την «ένότητα μεταξύ των χριστιανικών Έκκλησιών». Έγραφε συγκεκριμένα:

«Έπληθε έπιτέλους η στιγμή να έπιστρατεύσουμε τις πνευματικές δυνάμεις προς υπεράσπιση της κοινής ιδέας της Δυτικής Ένώσεως με την πλέον ευρύτερη έννοια της λέξεως. Η έλευθερία του προσώπου είναι συνδεδεμένη τόσο στενά με την έλευθερία του θρησκευέσθαι και τις κοινές πνευματικές αξίες, ώστε **όλες οι μεγάλες θρησκείες: ο χριστιανισμός, το ισλάμ, ο βουδισμός κ.ο.κ. μπορούν να ένωθούν σε αυτό το επίπεδο σε αντιπαράθεση με τον κομμουνισμό.** Άλλωστε, προτού προσπαθήσουμε να οργανώσουμε το ισλάμ και τον βουδισμό, έχει θεμελιώδη σημασία να πετύχουμε όρισμένη ένότητα μεταξύ των χριστιανικών Έκκλησιών... Σε αυτη την κρίσιμη στιγμή οφείλουμε να καταβάλλουμε περαιτέρω προσπάθειες, ώστε να συσπειρωθούν όλες οι χριστιανικές Έκκλησίες γύρω από την ιδέα της προστασίας της θρησκείας, της ειρήνης, της έλευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης».²

Στην βάση αυτης της στρατηγικής, η ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών (Π.Σ.Ε.) αντικατόπτριζε την έπιθυμία των ΗΠΑ και των δυτικών κυβερνήσεων για ένότητα και συνεργασία μεταξύ των χριστιανικών εκκλησιών και των θρησκειών, αντιμετωπίζοντας την άνοδο του άθεϊσμου και του κομμουνισμού.

Παράλληλα, ένισχύουν ένεργά το Φανάρι, ως το αντίπαλον δέος, στην έπιρροή που άσκούσαν οι Σοβιετικοί μέσω της Ρωσικής Έκκλησίας. Για την άμερικανική πολιτική, άλλωστε, το Οικουμενικό Πατριαρχείο στάθηκε και παραμένει πάντοτε «ό καλύτερος δικηγόρος θεμάτων, στα όποια οι ΗΠΑ άποδίδουν τεράστια σημασία», σύμφωνα με τον Άμερικανό Γενικό Πρόξενο στην Πόλη το 2008 κ. Ντ. Άρνέτ³.

Όπως δήλωσε, άλλωστε, ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος μετά την συνάντησή του με τον Άμερικανό πρεσβευτή στην Άθήνα κ. Ντάνιελ Σπέκχαρντ (14 Μαΐου 2008), «και το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας και η Άμερική ύπηρετούν τά ίδια ιδανικά δικαιοσύνης, έλευθερίας, όλες τις μεγάλες ηθικές και πνευματικές αξίες που ισχύουν διαχρονικώς παγκοσμίως»⁴.

Άπό την έποχή του Ψυχρού Πολέμου και **μέχρι σήμερα οι ΗΠΑ παρέχουν** -ως μέσο έξουδετέρωσης του ρωσικού παράγοντα έπιρροής- **την ύποστήριξη**

1. Truman H.S. Address in Columbus at a Conference of the Federal Council of Churches. March 6, 1946, <https://www.trumanlibrary.gov/library/public-papers/52/address-columbus-conference-federal-council-churches>

2. Divinely Sanctioned: The Anglo-American Cold War Alliance and the Defence of Western Civilisation and Christianity, 1945-48. / Kirby, Dianne. In: Journal of Contemporary History, Vol. 35, No. 3, 01.07.2000, p. 385-412., σελ. 409

3. Μαρίας Άντωνιάδου, Γιατί οι Η.Π.Α. στηρίζουν το Πατριαρχείο, έφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ, 24-11-2008, <https://www.tovima.gr/2008/11/24/archive/giati-oi-ipa-stirizoyn-to-patriarxeio/>

4. https://www.youtube.com/watch?v=uKz3CCeC9Ig&ab_channel=LupusCynodiktus

τους στὴν πάγια ἐπιδίωξη τοῦ Φαναρίου γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Πρωτείου του στὴν Ὁρθόδοξη Ἀνατολή. Τό ὄλο ζήτημα προβάλλεται συστηματικά ἀπό κορυφαίους ἐκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καθὼς καί ἀπό τόν ἴδιο τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη.

Ἡ πατριαρχία Ἀθιναγόρα

Τό 1948 ἀνατρέπεται βίαια ἀπό τόν Οἰκουμενικό Θρόνο ὁ Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε΄, ὁ ὁποῖος ἐξωθήθηκε σέ παραίτηση, καθὼς τοῦ ἀποδόθηκαν φιλορωσικά αἰσθήματα καί κινήσεις. Οἱ ΗΠΑ ἀποφασίζουν νά δράσουν ἀποφασιστικά καί ἐπιθυμοῦν νά ἐγκαταστήσουν στό Φανάρι ἓνα ἰσχυρό πρόσωπο τῆς ἐμπιστοσύνης τους, ἱκανό νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες πού προαναφέραμε καί νά ἐκπληρώσει τούς συγκεκριμένους στόχους. Ἐν ὄψει τῆς ἐκλογῆς νέου Πατριάρχη, ἡ τουρκική κυβέρνηση διαγράφει ὄλους τούς Ἱεράρχες τῆς Ἐνδημούσης Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου ἀπό τόν κατάλογο ὑποψηφίων, κι αὐτό γιατί, μέ τὴν σύμφωνη γνώμη καί τῆς ἑλληνικῆς καί τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης, ἐκλεκτός ὑποψήφιος ἦταν ὁ Ἀμερικῆς Ἀθιναγόρας⁵.

Ἀπό τὴν ἀρχὴ τῆς ἐκλογῆς του, ὁ Πατριάρχης Ἀθιναγόρας ξεκινᾷ τὴν ὑλοποίηση τοῦ ἔργου, γιὰ τό ὁποῖο τοποθετήθηκε στόν θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἀρχίζει τίς ἐπίσημες ἀλλά καί μυστικές ἐπαφές μέ τό Βατικανό. «Ὁ Ἀθιναγόρας ἐπὶ συνεχῆ ἔτη διαπραγματεύεται παρασκηνιακῶς μέ τό Βατικανό τὴν συνάντησί του μέ τόν Πάπα. Διαμε-

σολαβητῆς εἶναι ὁ Ρουμάνος Ἀρχιμανδρίτης Σκριμα, διαπρεπῆς θεολόγος, καί διάφορες προσωπικότητες τοῦ καθολικοῦ κόσμου»⁶.

Μία προσωπικότητα τοῦ καθολικοῦ κόσμου, μέ πολύ σημαίνουσα συμμετοχὴ στίς διεργασίες αὐτές, εἶναι καί ὁ Καρδινάλιος Angelo Roncalli (μετέπειτα Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄) στόν ὁποῖο προαναφερθήκαμε. Ὁ Roncalli εἶναι γνωστός ἀπό ἐτῶν στοὺς κύκλους τοῦ Φαναρίου καί γενικά τῆς ὀρθόδοξης ἀνατολῆς, λόγω τῆς πολυετοῦς θητείας του, ὡς ἀποστολικοῦ νούντσιου, στὴν Κωνσταντινούπολη καί σέ ὀρθόδοξες πρωτεύουσες. Ἔτσι, γνωρίστηκε ἀπό νωρίς (πρὶν ἀκόμη γίνει πάπας) καί μέ τόν Πατριάρχη Ἀθιναγόρα καί ἀνέπτυξαν ἓναν στενὸ σύνδεσμο, συχνές ἐπαφές καί ἐπικοινωνία πού συνεχίστηκε καί μετὰ τὴν ἀναρρίχησή του στόν παπικό θρόνο τό 1958.

Οἱ στενές αὐτές ἐπαφές εἶχαν ὀδηγήσει σέ προσυμφωνημένες ἐνέργειες μέ σκοπὸ τὴν λεγόμενη «ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν», τὴν τόσο προβαλλόμενη καί πολυδιαφημιζόμενη, πού ἀποτελεῖ καί **τό πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν μετάβαση στὴν πανθηρσκεία.**

Ψυχολογικὴ προετοιμασία

Οἱ προσυμφωνημένες αὐτές ἐνέργειες πραγματοποιοῦνται τμηματικά καί μέ προσεκτικά βήματα, ὥστε νά μὴν ὑπάρχουν πολλές καί μεγάλες ἀντιδράσεις ἀπὸ τό ὀρθόδοξο πλήρωμα καί νά ἀφομοιώνονται πιό εὐκόλα ἀπὸ τούς ἀνυποψίαστους πιστοῦς. Ξεκίνησαν, ἔτσι, καί συνεχίζονται μέχρι τίς μέρες μας, μία

5. Βλ. σχ. Παύλου Σεραφεῖμ, Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στή δίνη τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου, ἐκδ. Μπαρμπουνάκη, Θεσσαλονίκη 2017

6. Καθ. Δ. Τσάκωνα, Ἀθιναγόρας ὁ Οἰκουμενικός τῶν Νέων Ἰδεῶν, Ἀθῆναι 1976, σελ. 93

σειρά από κινήσεις και πρωτοβουλίες κορυφαίου συμβολικού χαρακτήρα εκ μέρους του Βατικανού και των Ὁρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν, μέ σκοπό τήν σταδιακή ἀμβλυνση τῆς συνειδήσεως καί τήν ἐξασθένιση τοῦ αἰσθητηρίου τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Στήν ὑπηρεσία αὐτῆς τῆς νέας οἰκουμενικῆς πολιτικῆς ὀργανώνεται μία κοινή ἐκστρατεία «ψυχολογικῆς προετοιμασίας» γιά τήν ἀποδοχή τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων πού πραγματοποιοῦνται. Στά πλαίσια τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ξεκινᾷ ἀπό τούς οἰκουμενιστές ἡ συστηματική ἐπιχείρηση νά ἀμβλύνουν, ἀκόμη καί νά ἐκμηδενίσουν, τίς δογματικές διαφορές μεταξύ Ὁρθοδοξίας καί Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ἀποδίδοντας τό μεταξύ τους χάσμα σέ προκαταλήψεις καί κατάλοιπα τοῦ παρελθόντος, πού ἔχουν πλέον ξεπεραστεῖ καί ἐκλείπει.

Ὑπηρετώντας πιστά αὐτή τήν πολιτική, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἔφθασε στό σημείο νά θεωρεῖ τούς Ἁγίους Πατέρες ἀπό κοινού ἐνόχους μέ τούς αἰρετικούς γιά τήν ἀποκοπή τῶν τελευταίων ἀπό τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. «Οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τήν διάσπασιν προπάτορες ἡμῶν ὑπῆρξαν ἀτυχῆ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφρους καί εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ»⁷ διεκτί-

ρυσσε ἀνερευθρίαστα ὁ κ. Βαρθολομαῖος προσφωνώντας τόν παπικό Καρδινάλιο William Keeler στήν θρονική ἐορτή τοῦ Φαναρίου τόν Νοέμβριο τοῦ 1998.

Εἶναι πραγματικά θλιβερό καί τραγικό οἱ θεοφόροι καί θεόπνευστοι Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας νά θεωροῦνται «ἀτυχῆ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφρους». Ἀντίθετα, οἱ ὀρθόδοξοι πιστοί ἐπιθυμοῦμε νά εἴμαστε «ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις πατράσι», ὅπως διακηρύσσουμε καί στό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας: «Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν»⁸.

Ἡ πολιτική αὐτή τῶν οἰκουμενιστῶν ἐπενδύει συστηματικά στήν ἀδίρητη δυναμική τῆς ἐπικοινωνίας, τῆς δύναμης τῆς εἰκόνας, τῆς προβολῆς καί τῆς ἐπιβολῆς μέσῳ τῆς ἐπαναλήψεως. Ἐπενδύει, δηλαδή, στόν νόμο τῆς συνήθειας.

Τίς βασικές ἀρχές τῆς νέας οἰκουμενικῆς τακτικῆς διετύπωσε πολύ εὐστοχα καί συνοπτικά, τό 1962, ὁ γνωστός ρωμαιοκαθολικός θεολόγος Ἰωάννης Ντανιελού: «Ὁ λατινικός καί ὁ βυζαντινός κόσμος, μέ τά συμφέροντά τους, ἔχουν ἀπό καιρό ἐκλείπει. Τό δόγμα εἶναι σχεδόν κοινό. Ἡ παράδοσις ἐπίσης. Τά μυστήρια κοινά. Καί κοινοί οἱ σημερινοί ἀντίπαλοι. Οἱ αἰῶνες πού ἐπέρασαν ἐσώρυσαν διάφορες προκαταλήψεις,

7. Ἐπίσκεψις, ἀρ. 563, 30/11/1998, σελ. 6.

8. «Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελίλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρηρσιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασι, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι... Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν», ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἐκδ. «ΦΩΣ», Ἀθῆναι 1967, ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, σελ. 157.

πού πρέπει σιγά-σιγά νά εκμυδενισθούν. Ὡς πρῶτο στάδιο βλέπω τήν ψυχολογική προετοιμασία»⁹.

Διαθρησκευτικός οικουμενισμός

Ἐνάλογη «ψυχολογική προετοιμασία» χρειαζόταν, βεβαίως, καί γιά τήν προσέγγιση μέ τίς μὴ χριστιανικές θρησκείες. Καί στὸν τομέα αὐτὸ τήν πρωτοβουλία ἀναλαμβάνει ὁ Πατριάρχης Ἀθιναγόρας, γνωστός γιά τὰ φιλοτουρκικά καί φιλοεβραϊκά του αἰσθήματα. Ἡ πολιτική του χαρακτηρίστηκε ἀπὸ μία ἔντονη τάση συνδιαλλαγῆς μέ τήν τουρκική πλευρά. «Ἀναφορές ὅπως, “ἡ φιλιότητι ἡμῶν πατρίς Τουρκία”, “ἡ γείτων καί φίλη χώρα Ἑλλάς”, “τουῦρκοι καί Ἕλληνες εἶναι ἕνας λαός”, ἡ “Τουρκία εἶναι ἡ μητέρα πατρίδα μας” καί “εἶμαι τουῦρκος”, δημιούργησαν ἀμνηχανία σέ κλῆρο καί λαό»¹⁰.

Οἱ σύγχρονοι ὑμνητές του προβάλλουν μέ περισσὴ καύχηση τὸν πατριαρχικό φιλοτουρκισμό καί σημειώνουν, ὅτι «πρέπει νὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ περίπτωσι Πατριάρχῃ καί γενικὰ Ἑλλῆνα κληρικοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν φοβᾶται νὰ πει πὼς οἱ Τοῦρκοι κατὰ τὰ χρόνια τῆς παρουσίας τους στὸν ἑλλαδικὸ ῶρο, ἀθελά τους ἴσως, πρόσφεραν στὸν Ἑλληνισμό «ξεστασιά», μέσα ἀπὸ τὴν ποικιλία καί τὴν σύνθεσι τῶν πολιτισμῶν»¹¹. Ὁ Πατριάρχης Ἀθιναγόρας περιγράφοντας τὴν κατάστασι στὴν τουρκοκρατούμε-

νη Ἑλλάδα δὶλωνε: «Ἐνας ὀλόκληρος πολιτισμός, ποικίλος καί πολύχρωμος, ἀναζητοῦσε νὰ βρεῖ τὴ σύγχρονη ἔκφρασί του. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν πέσει ἐπάνω μας σὰν τὸ χιόνι. Κάτω ὅμως ἀπὸ αὐτὸ τὸ χιόνι εἶχαμε ζέστη. Ἡ περιοχὴ ὅπου γεννίθηκα εἶχε καταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς Τοῦρκους ἕναν αἰῶνα πρὶν τὴν ἄλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στὰ Τσαρπλανά ὑπῆρχαν Χριστιανοὶ καί Μουσουλμάνοι. Ὅλοι ζοῦσαν μονιασμένοι. Ὁ μοναδικὸς Τοῦρκος ἀστυνομικός, θυμοῦμαι ἀκόμη τὸ ὄνομα: Ἀλῆ μπένς, δὲν εἶχε τί νὰ κάμει. Οὔτε διενέξεις, οὔτε τσακώματα, οὔτε δίκες. Χριστιανόπουλα καί Μουσουλμανόπουλα ἔπαιζαν μαζί. Προσκαλοῦσαν στὰ βαφτίσια τοὺς Μουσουλμάνους φίλους κι ἐκεῖνοι μᾶς προσκαλοῦσαν στὴν τελετὴ τῆς περιτομῆς κανενὸς παιδιοῦ τους. Ἦταν μία βιβλικὴ συνύπαρξι, ὅπου ὅλοι νιώθαμε παιδιὰ τοῦ Ἀβραάμ»^{12!!!}

Ὁ κοινὸς βηματισμὸς Βατικανοῦ καί Φαναρίου

Ὅπως καί στὴν περίπτωσι τοῦ διαθρησκευτικοῦ οικουμενισμοῦ, ἔτσι καί στὴν πορεία τοῦ διαθρησκευτικοῦ οικουμενισμοῦ ἀκολουθήθηκε ἡ ἀνάλογη συνεργασία καί παράλληλη πορεία μεταξὺ Φαναρίου καί Βατικανοῦ. Ὁ κοινὸς αὐτὸς βηματισμὸς ἀναδεικνύεται μέσα ἀπὸ τίς διεργασίες καί τίς ἀποφάσεις τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου (1962 - 1965) σέ

9. Ἀριστείδης Γ. Πανώτης, Εἰρηνοποιοί, ἔκδ. Ἰδρυμα Εὐρώπης Δραγάν, Ἀθήνα 1971, σελ. 106.

10. Μάμαλος, Γεώργιος-Σπυρίδων, Τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν περίοδο 1918-1972. Διδακτορικὴ Διατριβή, 2008-2009, σελ. 213.

11. π. Ἰουστίνου Κεφαλοῦρου, Διαθρησκευτικὲς προσεγγίσεις: ἀπὸ τὸν Πατριάρχῃ Ἀθιναγόρα Α' ὡς τὸν Πατριάρχῃ Βαρθολομαῖο Α', Θεολογία Τόμος ΠΔ' (2013), σελ. 159.

12. Καθ. Δ. Τσάκωνα, Ἀθιναγόρας ὁ Οἰκουμενικὸς τῶν Νέων Ἰδεῶν, Ἀθῆναι 1976, σελ. 20.

ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς παπικούς, ἐνῶ σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς ὀρθοδόξους μέσα ἀπό μία σειρά Πανορθοδόξων καί Προσυνοδικῶν Διασκέψεων πού ὀδήγησαν στήν «**Σύνοδο**» τῆς Κρήτης.

Β' Βατικανή Σύνοδος

Ἡ Β' Βατικανή Σύνοδος (1962–1965), πού πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ πάπα Ἰωάννου ΚΓ' καί μετά τόν θάνατο τοῦ πάπα Παύλου ΣΤ', ἐπέφερε ριζικές δομικές ἀλλαγές στοὺς παπικούς καί στήν προσέγγισί τους πρὸς τόν ἔξω κόσμο. Ἔθεσε τά θεμέλια γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, πού ἀποτελεῖ μέχρι καί σήμερα σημαντικό στοιχείο τῆς πολιτικῆς τῆς Ρώμης. Μέσω τῆς διακήρυξης *Nostra Aetate* («Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐποχῇ»), πού ἐγκρίθηκε τό 1965, ἡ Β' Βατικανή Σύνοδος ἐπιβεβαίωσε τήν ἀναγκαιότητα ἑνός εἰρηνικοῦ διαλόγου μέ ἄλλες θρησκείες, ἰδιαίτερα μέ τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς Μουσουλμάνους, καθώς καί μέ τίς ἀνατολικές θρησκείες, ὅπως τόν Ἰνδουισμό καί τόν Βουδισμό.

Ἡ Σύνοδος αὐτή διεκήρυξε, ὅτι οἱ τρεῖς μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες πιστεύουν στόν ἴδιο Θεό, γιά νά διευκολυνθεῖ ἔτσι ὁ διάλογος καί ἡ πορεία πρὸς τήν ἐνότητα καί στόν διαθρησκειακό χῶρο: «Μέ ἐκτίμηση ἀτενίζει ἡ Ἐκκλησία καί τοὺς Μουσουλμάνους, οἱ ὁποῖοι λατρεύουν τόν ἕνα καί μοναδικό Θεό, τόν ζῶντα..., τόν εὐσπλαχνο καί παντοδύναμο, τόν δημιουργό οὐρανοῦ καί γῆς... Μολονότι στό πέρασμα τῶν αἰώνων ὑπῆρξαν πολλές διαφωνίες καί ἐχθρότητες μεταξύ τῶν Χριστιανῶν

καί τῶν Μουσουλμάνων, ἡ Ἁγία Σύνοδος [Β' Βατικανή] προτρέπει ὅλους, ξεχνώντας τό παρελθόν, νά ἐξασκοῦν εἰλικρινά τήν ἀμοιβαία κατανόηση καί νά ὑπερασπίζονται καί νά προάγουν μαζί τήν κοινωνική δικαιοσύνη, τίς ἠθικές ἀξίες, τήν εἰρήνη καί τήν ἐλευθερία γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους... Παροτρύνει, λοιπόν, τά παιδιά της μέ σύνεση καί ἀγάπη νά συνδιαλέγονται καί νά συνεργάζονται μέ τοὺς ὁπαδούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν...»¹³.

Πανορθόδοξες καί Προσυνοδικές Διασκέψεις

Τό ἔτος 1961 (λίγο πρὶν τήν Β' Βατικανή) συγκαλεῖται ἀπό τόν Πατριάρχη Ἀθιναγόρα στήν Ρόδο ἡ Α' Πανορθόδοξη Διάσκεψη, πού συμπεριέλαβε στήν Ἡμερήσια Διάταξη τῆς μέλλουσας νά συνέλθει Μεγάλης Συνόδου τόσο τό θέμα «Συμβολή τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στήν ἐπικράτηση τῶν χριστιανικῶν ιδεωδῶν τῆς εἰρήνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφοσύνης καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν», ὅσο καί τό θέμα «Ὀρθοδοξία καί ἄλλαι θρησκείαι»¹⁴.

Τό «Ἀνακοινωθέν τῆς Α' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως» ἀνέφερε συγκεκριμένα: «Ἡ Διάσκεψις ἐκφράζουσα τήν ἐπιθυμίαν τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας νά συμβάλῃ εἰς τήν διαθρησκειακήν συνεννόησιν καί συνεργασίαν, δι' αὐτῆς δέ εἰς τήν ἀπάλειψιν τοῦ φανατισμοῦ ἀπό πάσης πλευρᾶς καί τοιουτοτρόπως, εἰς τήν συμφιλίωσιν τῶν λαῶν καί ἐπικράτησιν τῶν ιδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καί τῆς εἰρήνης εἰς τόν κόσμον πρὸς ἐξυπηρετήσιν τοῦ συγ-

13. Διατάγματα Β' Συνόδου Βατικανοῦ, τεῦχος 7, ἔκδ. «Γραφείου Καλοῦ Τύπου», Ἀθήνα, σσ. 43-44

14. Ἰωάννου Καρμίρη, Ἡ Πανορθόδοξος Διάσκεψις Ρόδου, ΘΕΟΛΟΓΙΑ Τόμος ΑΒ', Τεῦχος Δ', σελ. 497-536.

χρόνου ανθρώπου, ανεξαρτήτως φυλής και θρησκείας, απέφασεν όπως η Όρθοδόξος Έκκλησία συνεργασθῆ προς τοῦτο μετά τῶν ἄλλων ἐκτός τοῦ χριστιανισμοῦ θρησκευμάτων»¹⁵.

Θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλες Πανορθόδοξες (1961, 1963, 1964, 1968), καθώς καί Προσυνοδικές Διασκέψεις (1976, 1982, 1986, 2009, 2015), πού τηροῦν τήν ἴδια θεματολογία μέ αὐτή τῆς Β΄ Βατικανῆς. Τόν κοινό αὐτό βηματισμό μεταξὺ Βατικανοῦ καί Φαναρίου στά θέματα τῶν διαλόγων ἐπιβεβαίωνε καί ὁ ἴδιος ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ὡς Μητροπολίτης Φιλαδελφίας, ἀπό τό 1977 ἀκόμη, μιλώντας γιά τόν χαρακτήρα τῆς σχεδιαζόμενης τότε Μεγάλης Συνόδου, σέ συνέντευξή του στό Ρωμαιοκαθολικό περιοδικό The National Catholic Reporter, ὅπου δήλωνε ὅτι: «οἱ δικοί μας στόχοι εἶναι ἴδιοι μέ αὐτούς τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ΄, νά ἐκσυγχρονίσουμε τήν Έκκλησία καί νά προωθήσουμε τήν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν. Ἡ Σύνοδος θά σημάνει, ἐπίσης, τό ἄνοιγμα τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας στίς μί χριστιανικές θρησκείες καί σέ ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Αὐτό σημαίνει μία νέα στάση ἔναντι τοῦ Ἰσλάμ, τοῦ Βουδισμού, τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ καί ὅσον ἀφορᾷ τίς ἐπιδιώξεις γιά ἀδελφότητα χωρίς ρατσιστικές διακρίσεις...· μέ ἄλλα λόγια θά σημαίνει τό τέλος δώδεκα αἰῶνων ἀπομόνωσης τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας»¹⁶.

Θά πρέπει ἐδῶ νά σημειώσουμε ὅτι οἱ ὀρθόδοξες προσυνοδικές ἀποφάσεις, στίς ὁποῖες ἀναφερθήκαμε, δέν ἦταν ὀριστικές, ἀλλά τελοῦσαν ὑπό τήν αἴρε-

ση τῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀπορρίψεως τους ἀπό τήν μέλλουσα νά συνέλθει Μεγάλη Σύνοδος. Οὐσιαστικά, δηλαδή, δέν ἐπρόκειτο περί ἀποφάσεων, ἀλλά περί εἰσηγήσεων πρὸς τήν Μεγάλη Σύνοδος καί δέν ἐξέφραζαν τήν ἐπίσημη θέση τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας γιά τούς διαθρησκειακούς διαλόγους.

Παρ' ὅλα αὐτά, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἐγκαινίασε **μονομερῶς** τούς διμερεῖς διαθρησκειακούς διαλόγους μέ τό Ἰσλάμ καί τόν Ἰουδαϊσμό ἀπό τό 1976 ἀκόμη, πολλές δεκαετίες πρὶν τήν σύγκληση τῆς Μεγάλης Συνόδου.

Ἄνάλογες μονομερεῖς ἐνέργειες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στά θέματα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ **παραμερισμός, ἡ ὑποτίμηση, ἡ υποβάθμιση καί ὁ παραγκωνισμός ὅλων τῶν Τοπικῶν Όρθοδόξων Έκκλησιῶν**, δημιούργησαν καί καθιέρωσαν de facto μία ὑπεροχική θέση τοῦ Φαναρίου. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Φαναρίου, ἀκολουθώντας παγίως μία μονομερῆ τακτική καί ἐπιβάλλοντας κάθε φορά τίς δικές τους ἐπιλογές καί ἀποφάσεις ὑπερέβησαν συστηματικά καί ἐξακολουθητικά τόν ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς συντονιστῆ καί μόνο στούς θεολογικούς διαλόγους καί τίς Διορθόδοξες Διασκέψεις. Προκάλεσαν, ἔτσι, τήν **δίκαιν ἀντίδραση ἐκ μέρους τῶν ὑπολοίπων Όρθοδόξων Τοπικῶν Έκκλησιῶν**.

Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ἡ Έκκλησία τῆς Ἑλλάδος προέβαλε πάντοτε **σθεναρή ἀντίσταση ἔναντι τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ Φαναρίου** καί ἀρνεῖτο νά ἀποδεχθεῖ καί νά ἀναγνωρίσει τήν μονο-

15. Ἐπίσκεψις 158 (1-12-1976), σ. 4.

16. "Council coming for Orthodox", interview by Desmond O' Grady, The National Catholic Reporter, in the January 21, 1977. Βλ. καί π. Πέτρου Heers, Ἀπό τήν Β΄ Βατικανή (1965) στήν Πανορθόδοξη Σύνοδος (Κρήτη 2016), <http://www.romfea.gr/images/hirs.pdf>

κρατορία, πού αυτό έπεδίωκε νά έγκαθιδρύσει έναντι τών άλλων Τοπικών Όρθοδόξων Έκκλησιών. Άρνεϊτο, δηλαδή, νά αναγνωρίσει τήν έπιβολή ενός Πρωτου, όχι μεταξύ ίσων, αλλά άνευ ίσων τήν έπιβολή ενός Πρωτείου έξουσίας και όχι Πρωτείου τιμής μέσα στην Όρθόδοξη Έκκλησία.

Αναφέρουμε ένδεικτικά τήν σφοδρή αντίδραση τής Έκκλησίας τής Ελλάδος στην σπουδή του Πατριάρχη Αθιναγόρα νά συγκαλέσει έσπευσμένα τήν Πανορθόδοξη Διάσκεψη τό 1963 και τήν προσπάθειά του για τήν έγκαθίδρυση τής πρωτοκαθεδρίας του έναντι τών ύπολοίπων Όρθοδόξων. Η Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «κατεδίκασεν όμοφώνως τόν έξω πάσης Κανονικής δεοντολογίας τρόπον, δι' ού έπιδιώκεται ή συγκρότησις του περι ού πρόκειται Διορθόδοξου Συνεδριού, κωλυομένη εκ τών Ί. Κανόνων νά αναγνωρίση μονοκρατορίαν, εις οίονδήποτε τών Πρωτοκαθédρων Έπισκόπων τής Έκκλησίας»¹⁷. Άπευθυνόμενη δέ προς τόν Πατριάρχη Αθιναγόρα του δηλώνει ότι «άπέληξεν εις τήν άμετάτρεπτον άπόφασιν, όπως μή μετάσχη τής υπό τής Ύμετέρας Παναγιότητος και μόνον άποφασισθείσης Διορθόδοξου ταύτης Διασκέψεως, ής αί έπιπτώσεις θέλουν άσφαλώς κατεργασθῆ τήν καταρράκωσιν τής Άγιωτάτης Έκκλησίας ήμων»¹⁸.

Μέ τόν τρόπο αυτό ή Έκκλησία τής Ελλάδος άπορρίπτει κατηγορηματικά τήν έπιχειρούμενη έπιβολή πρωτείου έξουσίας του Οικουμενικού Πατριάρχη και αναγνωρίζει μόνο τά πρεσβεία τιμής. Τό ζήτημα αυτό θά

σχολιάσουμε διεξοδικά σέ έπόμενο κείμενό μας.

Η ίδρυση του Π.Σ.Ε.

Στά πλαίσια τής διεθνούς στρατηγικής για τήν όμογενοποίηση τών θρησκευτών, πού αναπτύξαμε, έντάσσεται και ή ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών (Π.Σ.Ε.). Αξίζει, και στην περίπτωση αυτή, νά σημειώσουμε τήν άλληλουχία τών γεγονότων, τήν σύμπλευση στις άποφάσεις και τίς έπιλογές και τίς συντονισμένες ένέργειες και πρωτοβουλίες μεταξύ τών οικουμενιστών σέ παγκόσμιο επίπεδο. Εϊναι, θεωρούμε, σημαντικό νά έκδιπλώσουμε και νά παρουσιάσουμε έναν-έναν τούς κρίκους αυτής τής άλυσίδας, πού έδω και έναν αιώνα - μεθοδευμένα και συστηματικά - περισφίγγει άπειλητικά τήν Άγία μας Όρθόδοξη Έκκλησία.

Τό 1920, λοιπόν, τήν ίδια χρονιά που τό Οικουμενικό Πατριαρχείο έκδίδει τήν περιβόητη έγκύκλιο «πρός τάς άπανταχού Έκκλησίας του Χριστου» και προτείνει τήν ίδρυση τής «Κοινωνίας τών Έκκλησιών», ιδρύεται στον χώρο του προτεσταντισμού ή παγκόσμια κίνηση «Ζωή και Έργασία» (Life and Work) και συνέρχεται τό πρώτο συνέδριό της στην Γενεύη από τίς 9 έως τίς 12 Αυγούστου με τήν συμμετοχή 90 αντιπροσώπων από 15 χώρες. Τήν ίδια χρονιά (1920) ιδρύεται, επίσης, στην Άμερική, από τήν Έπισκοπιανή «Έκκλησία», ή παγκόσμια κίνηση «Πίστις και Τάξις» (Faith and Order) τό προκαταρκτικό συνέδριο τής όποίας συνέρχεται στην Γενεύη από τίς 16 έως τίς 20

17. Χρυσοστόμου Β', Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, Τά Πεπραγμένα από 15-7-1963 μέχρι 15-7-1964, σελ. 18-19.

18. Χρυσοστόμου Β', Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ό.π., σελ. 19-20.

Αυγούστου με την συμμετοχή 120 αντιπροσώπων 70 όμοιοιων από 40 χώρες. Μεταξύ των αντιπροσώπων ήταν και 18 Όρθόδοξοι, υπό την προεδρία του Μητροπολίτη του Οικουμνικού Πατριαρχείου Σελευκείας Γερμανού. Είναι η πρώτη συμμετοχή Όρθοδόξων αντιπροσώπων σε ανάλογα συνέδρια.

Άπό την συγχώνευση των δύο παραπάνω κινήσεων («Ζωή και Έργασία» και «Πίστις και Τάξις») προήλθε τό Παγκόσμιο Συμβούλιο των Έκκλησιών (World Council of Churches, WCC), η πρώτη Γενική Συνέλευση του οποίου γίνεται στό Άμστερνταμ τό 1948. Άν και ως κύριος στόχος του παρουσιάζεται η ένδοχριστιανική συνεργασία, τό ΠΣΕ τονίζει την σημασία του διαθρησκειακού διαλόγου και έχει αναλάβει πρωτοβουλίες γιά την προώθησή του.

Όπως τονίζει στό **Ύπόμνημά της γιά την συμμετοχή των Όρθοδόξων στό Π.Σ.Ε. η επί των Δογματικών Έπιτροπή της Έερās Κοινότητας του Άγίου Όρους:** «Τό Π.Σ.Ε., όπως λειτουργεί σήμερα, είναι ένας όμογενοποιητικός μηχανισμός πού άμβλύνει τό δογματικό αισθητήριο και κυοφορεί μία έπιφανειακή, έπικοινωνιακού χαρακτήρος, “ένότητα”»¹⁹. Θα πρέπει νά σημειώσουμε έδω, ότι τά κίνητρα και τά κριτήρια όλων αυτών των ένοποιητικών προσεγγίσεων υπήρξαν αποκλειστικά κοινωνικά και πολιτικά. Κάθε θεολογική αναφορά άπουσιάζει και ό θεολογικός λόγος παραχωρεί την θέση του στην κοι-

νωνική πολιτική και την διπλωματία.

Όπως, πολύ εύστοχα, παρατηρούσε ό μακαριστός άγιορείτης **Καθηγούμενος Γεώργιος Καπάνης:**

«Η άγία μας Όρθόδοξος Έκκλησία είναι η Έκκλησία των Προφητών, των Άποστόλων και των Πατέρων. Γι’ αυτό στην Έκκλησία μας δέν άυτοσχεδιάζουμε, ούτε άκολουθοΰμε τον λογισμό μας, αλλά “έπόμεθα τοις θείοις Πατράσιν” (Δ’ Οικουμνική Σύνοδος), όπως και εκείνοι ήποντο τοις άγίοις Άποστόλοις και Προφήταις. Θα πρέπει λοιπόν και στό θέμα των διαθρησκειακών σχέσεων και έκδηλώσεων νά άκολουθοΰμε τούς Προφήτας, τούς Άποστόλους και τούς Πατέρας. Όπως διδάσκει και ό ιερός Ίωσήφ Βρυέννιος: “Άμήχανον άλλως την άλήθειαν γνώναι, η θεολογίας άπτεσθαι, μη τοις άγίοις έπόμενον” [δηλαδή είναι άδύνατο μέ άλλο τρόπο νά γνωρίζει κανείς την άλήθεια η νά άσχολείται μέ θεολογικά θέματα, αν δέν άκολουθεί τούς άγίους]»²⁰.

Η όρθόδοξη θεολογία συμφυρόμενη μέ τίς ποικίλες αίρέσεις, τίς όμολογίες, τίς πλάνες, πού συναποτελούν τό συνονθύλευμα του Π.Σ.Ε., άφίσταται των Άγίων Πατέρων και γίνεται παρακολούθημα του προτεσταντικού δικαιωτισμού, της πολιτικής θεολογίας και των άτομικών πιστευμάτων.

Η Έπιτροπή επί των Δογματικών της Έερās Κοινότητας του Άγίου Όρους, στό βαρυσήμαντο **Ύπόμνημά της γιά την συμμετοχή των Όρθοδόξων στό Π.**

19. Έπί των Δογματικών Έροκοινοτική Έπιτροπή Άγίου Όρους, Ύπόμνημα περί της συμμετοχής της Όρθοδόξου Έκκλησίας στό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών, Άγιον Όρος, Φεβρουάριος 2007, σελ. 40 https://www.imgrigoriou.gr/epikaira/Oikoumenismos/YPOMNHMA_EPITROPHS_PERI_PSE.pdf

20. Αρχιμ. Γεωργίου Καπάνη, Καθηγούμενου Έερās Μονής Όσίου Γρηγορίου Άγίου Όρους, Οί διαθρησκειακές έκδηλώσεις και η παράδοσις της Έκκλησίας.

Σ.Ε., (Φεβρουάριος 2007) κατέληγε στο συμπέρασμα ότι:

«Οί Ὀρθόδοξοι δέν κερδίζουμε τίποτε ἀπό τήν συμμετοχή μας στό Π.Σ.Ε. Ἀντίθετα, ἀποκομίζουμε ζημιά καί φθορά. Ἡ ἀποστολή μας, νά κηρύξουμε τό μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους, δέν εὐδοῦνεται, ἐπειδή οἱ Προτεστάντες στό Π.Σ.Ε. δέν προσανατολίζονται πρὸς ἀποδοχή τῆς Ὀρθοδοξίας ἀλλὰ πρὸς συνύπαρξι μαζί της στό ἐπιδιωκόμενο μὲν ὄραμα τῶν πλήρως ἀλληλοαναγνωριζομένων ἐκκλησιῶν. Ὁ προσανατολισμὸς τους αὐτὸς εἶναι σύμ-

φωνος μὲ τήν ἐκκλησιολογία τους. Οἱ Ὀρθόδοξοι ὅμως μπορούμε νά συμμετέχουμε σέ ἓνα Ὄργανισμὸ (τό Π.Σ.Ε.), τοῦ ὁποῖου ἡ σύσταση, ἡ δομὴ καί ἡ λειτουργία βασίζονται στὴν προτεσταντικὴ ἐκκλησιολογία, χωρὶς ἡ συμμετοχή μας νά σημαίνει παραίτησι ἀπὸ τὴν ἐκκλησιολογία μας;»²¹.

Ἡ ἀπάντησι προκύπτει ἀπὸ τίς πολλαπλές ἐκκλησιολογικὲς ἐκτροπές τῶν συμμετεχόντων στό Π.Σ.Ε., πού θὰ παρουσιάσουμε στό ἐπόμενο δημοσίευσμά μας.

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΤΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ*

1. Ὁ χρόνος πέρασε τὸ κατώφλι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰῶνος καί τρέχει ἀδυσώπητος στὴν τρίτη δεκαετία του. Μαζί του τρέχουν μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα, κρίσιμα γεγονότα, ὑποπτα πλάνα, δαμόκλειες ἀπειλές, πρωτοφανεῖς δεσμεύσεις καί χαλκευμένα διλήμματα. Στὶς μέρες μας ὁ ἄνθρωπος ἀκροζυγιάζεται στὴν ὄχθη τοῦ κινδύνου καί προσπαθεῖ νά ἰσορροπήσει ἀνάμεσα στὶς συμπληγάδες τῆς πολιτικῆς ὀρθότητος καί τῆς πολιτικάντικης ὑποκρισίας, τῆς σοβαρῆς ὑποψίας καί τῆς «ψεκασμένης» ἰδεολογίας, τῆς διαφύλαξης θεσμῶν ἢ ἀξιῶν καί τῆς προδοσίας τῶν ταγῶν. Σήμερα ὁ κάθε καλοπροαίρετος καί μὴ ἐθελοτυφλῶν ἄνθρωπος, ἀκροβατώντας

σ' ἓναν κόσμον εἰδησεογραφικῆς χωματερῆς καί δημοσιογραφικῆς φαυλότητος, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὄρατοί καί ἀόρατοί ἐχθροὶ ἀπροκάλυπτα, ὀργανωμένα, μεθοδικά καί ὑπουλα **ἐπιτίθενται** παγκοσμίως κατὰ τῆς ὀρθόδοξου χριστιανικῆς πίστεως ἀλλὰ καί κατὰ τῶν ἀτομικῶν καί προσωπικῶν ἐλευθεριῶν ὅλων τῶν λαῶν ἀνεξαιρέτως. Στὴν Ἑλλάδα μας, εἰδικότερα, βάσει προσυμφωνημένου ἀπὸ ἐτῶν σχεδίου **πριονίζουν ἐκ ρίζης τὴν βάση τῆς ὑπαρξῆς τοῦ Γένους μας, τὴν ἑλληνορθόδοξη παιδεία.**

2. Σέ ὅλα τὰ μήκη καί πλάτη τῆς οἰκουμένης ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποία ὁ Δημιουργὸς Κύριος τοῦ χο-

21. Ἐπὶ τῶν Δογματικῶν Ἱεροκοινοτικῆ Ἐπιτροπῆ Ἁγίου Ὁρους, ὁ.π. σελ. 52.

* Ἀπὸ τό μπλόγκ ieromenimera.gr

ρήγησε αφειδώλευτα και πληθωρικά, **φαλκιδεύεται** συντονισμένα και ταχύρρυθμα, με πρόσχημα την «ασφάλειά» του από ύπαρκτους και ανύπαρκτους (κατασκευασμένους) κινδύνους. Αυτή ή σταδιακή υπονόμευση και αφαίρεση ελευθεριών και δικαιωμάτων **επιβάλλεται** πλέον, όχι βίαια από εξωτερικούς κατακτητές και έσωτερικούς τυράννους αλλά με τυπικά δημοκρατικές μεθοδεύσεις από Κοινοβούλια, διεθνή Fora και Όργανισμούς. Τά κέντρα αυτά συστηματικά απονευρώνουν, αποδυναμώνουν και έκμηδενίζουν **τό αύτεξούσιο** του ανθρώπου, με σκοπό να καμφθούν οι όποιες αντιρρήσεις και αντιστάσεις, ιδιαίτερα των χριστιανών που επιθυμούν και επιδιώκουν σε όλες τις πτυχές της ζωής τους την εφαρμογή του θελήματος του Θεού. Ύπουλα, λοιπόν, μία «**Νέα Τάξη Πραγμάτων**» οικοδομείται.

3. Η παράδοση και τα ιδανικά λειδορούμενα **παραθεωρούνται** και **αποδομούνται**. Στη θέση των αξιών και των αρετών **καλλιεργούνται** άπαξίες ή πάθη και παθογένειες, όπως ο στυγνός ατομικισμός, ή φλύαρη φιλαυτία, ή εγωϊστική αυτοδικαίωση, ο άκρατος όρθολογισμός, ο ύφέρπων νεποτισμός και άκρορεστος φαβοριτισμός, ο αγιάζων τά μέσα άριβισμός, ή θεοποίηση του χρήματος ή του κέρδους με την έμπορευματοποίηση των πάντων, ο άκάματος πλουτισμός, ή απόλαυση και επίδειξη των άνέσεων, ή έπληρμένη αυτάρκεια και πρόσφατα ένας έπιθετικός δικαιωματισμός, μία λαϊκίστικη συμπεριληπτική αντίληψη, μαζί με μιά άγοραία και άθυρόστομη στάση αποδόμησης της ιστορικής αλήθειας. Και όλα αυτά πίσω από τί φενάκη μιάς «πράσινης» ψευδεπίγραφης οικολογικής ευαισθησίας, και κάτω από τό πολύ-

χρωμο κουρέλι ενός προωθούμενου και επιβαλλόμενου παντοιοτρόπως σαρωτικού πανσεξουαλισμού, ο όποιος «νομιμοποιώντας» άκόμη και τίς παρά φύσιν (προεκ)τάσεις της σαρκικής ήδονής, πού ιδιαίτερα βδελύσσεται ο Κύριος, θέτει εν άμφιβόλω τό ιερό Μυστήριο του Γάμου, διαλύει τόν ιερό θεσμό της Οικογένειας άκόμη και στό στενό πυρήνα της. Ένοχλεί πολύ ο ευαγγελικός λόγος και γι' αυτό ή εν γένει χρηστοθήεια των χριστιανών λειδορείται και συκοφαντείται στις συνειδήσεις, πρωτίστως των νέων. Η νεολαία, πού βρίσκεται στό στόχαστρο των μηχανισμών της «Νέας Τάξης», συστηματικά διαφθείρεται. Έτσι, **ή θεοποιός ταπεινώση** εκλείπει. **Και ή Χάρη του Θεού δύσκολα πλέον εύρίσκει ψυχές δεκτικές** αυτής, για να τίς σώσει. Μήπως, τελικά, αυτός είναι ο σκοπός της «Νέας Τάξης Πραγμάτων», δηλαδή, ο σκοπός του αρχαίου Όφειως πού αντιμάχεται τί σωτηρία του ανθρώπου; Μήπως **έδω συναντώνται ο αρχαίος Όφεις και ή Νέα Τάξη Πραγμάτων;**

4. Στην Ελλάδα, στον τόπο μας, διερχόμαστε μία πρωτοφανή κρίση, διαφορετική ποιοτικά σε σχέση με τίς παλαιότερες περιπέτειες του Γένους. Η κρίση αυτή, ή όποία άπειλεί επί μακρόν άκόμη και τίς βασικές προϋποθέσεις προσωπικής διαβίωσης, δέν είναι μόνο οικονομική. Είναι κυρίως ήθική και πνευματική. Η αποσύνθεση σε όλα τά επίπεδα είναι έκδηλη. Οι πολιτικοί έχουν καταστεί εις πάντα άναξιόπιστοι. Οι πνευματικοί άνθρωποι δέν ύψώνουν τί φωνή τους. Η διοικούσα την Έκκλησία Ίεραρχία είναι άποϋσα από τίς τρέχουσες εξέλιξεις. Αντί να παρεμβαίνει ποιμαντορικά, σιωπά εκκωφαντικά. Και, ενω δείχνει να μίν αντι-

λαμβάνεται τά «σημεία τῶν καιρῶν», ὄχι μόνο δέν ἀντιμάχεται τήν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀλλά τήν προωθεῖ, συνδράμοντας ἔτσι τούς σκοπούς τῆς «Νέας Τάξης Πραγμάτων», ἡ ὁποία ἀπορρίπτει τόν Χριστό ὡς μοναδικό Σωτήρα καί τή Μία, Ἁγία καί Καθολική Ἐκκλησία Του ὡς μοναδική κιβωτό σωτηρίας. **Πολλοί σήμερα νοιώθουν ἀποϊμαντοί, ἀκαθοδήγητοι** καί συχνά στρέφονται σέ μεμονωμένους φωτισμένους Ἱεράρχες, Γέροντες Μοναστηριῶν καί ἄλλα ὄσια μέλη τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, γιά νά πληροφορηθοῦν τήν ἀλήθεια καί νά καθοδηγηθοῦν περί τοῦ πρακτέου. Δόξα τῷ Θεῷ, «οὐκ ἐκλέλοιπεν ὄσιος!» Ὑπάρχουν ἀκόμη φωτισμένοι καί ὀρθόδοξοι Ἱεράρχες καί Γέροντες, πού ὀρθοτομοῦν τόν Λόγον τῆς Ἀληθείας εὐθαρσῶς καί ἐναργῶς. **Ὑπάρχει ἐλπίς.**

5. Ὡστόσο, ἐκτός ἀπό Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, **εἴμαστε** καί πολίτες ἑνός κράτους, τοῦ Ἑλληνικοῦ. Εἴμαστε μέλη ἑνός ἔθνους ἱστορικοῦ. Μπορεῖ ἡ πνευματική πατρίδα μας καί τό πολίτευμά της νά εἶναι ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅμως ἡ ἐπίγεια πατρίδα μας καί ἡ ἐν βίῳ πολιτεία μας βρίσκεται ἐπί τῆς γῆς. Ὁφείλουμε, λοιπόν, μέ κάθε θυσία νά προστατεύουμε τήν ἐπίγεια πατρίδα μας καί μέ τήν ἐν βίῳ πολιτεία μας νά γνωρίζουμε καί νά γευόμεθα τόν Χριστό. Ἀπ' αὐτή τή ζωή σωζόμεθα. **Γι' αὐτό ἐπιβάλλεται νά παρακολουθοῦμε καί νά ἐξετάζουμε μέ ἀγρυπνο μάτι ὅσα ἐξελίσσονται γύρω μας.** Πρωτίστως πρέπει νά ἐπαγρυπνοῦμε στό ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου, ὡς προϋπόθεση ἀσκίσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὥστε νά μποροῦμε ἀκωλύτως νά λατρεύουμε ὀρθοδόξως τόν Θεό μας. Χωρίς ἀναβολές ἢ βολικές περι-

στροφές πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι τό θέμα τῆς ἀμαχητί ὑποταγῆς στά σχέδια τῆς Οἰκουμενιστικῆς Πανθησκείας καί τῆς ἀδιαμαρτύρητης ἀνοχῆς στήν ἐπιβολή τῆς «λατρείας» ἑνός ἄλλου «Θεοῦ» ἀφορᾷ ἄμεσα τή σωτηρία μας. Δέν δικαιούμαστε νά εἴμαστε ἀδιάφοροι, ἀδρανεῖς ἢ ἀνεκτικοί ἢ ἔστω ἀπλῶς προβληματισμένοι, μέ τή δικαιολογία ὅτι «αὐτά εἶναι ζητήματα τοῦ κόσμου καί δέν μέ ἐνδιαφέρουν, ἐγώ ἀγαπῶ τόν Χριστό καί ζῶ γι' Αὐτόν». Ἐφόσον κάποιος ἀγαπᾷ τόν Χριστό, δέν γίνεται νά ἀδιαφορεῖ γιά τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί μάλιστα τοῦ ἀδύνατου στήν πίστη ἀδελφοῦ του. Ἐχει ἱερό καθῆκον νά ἀνθίσταται λόγοις τε καί ἔργοις στήν ἐπιχειρούμενη κατάλυση τῶν ἐξωτερικῶν προϋποθέσεων τῆς σωτηρίας του. Καί ναί! ὁ ἁγιασμός τοῦ χριστιανοῦ μπορεῖ χάριτι Θεοῦ νά ἐπιτευχθεῖ διά τοῦ μαρτυρίου καί τῆς ὁμολογίας του μέσα ἀκόμη καί σέ καθεστῶς δουλείας ἢ σέ συνθήκες πλήρους καταργήσεως τῆς ἐλευθερίας του. Ἐπομένως, ὁ κάθε χριστιανός ἔχει τήν **ὑποχρέωση** ὄχι μόνον ὡς πολίτης τοῦ κόσμου τούτου **νά συμμετέχει ἐνεργά στά κοινά,** ἀλλά καί ὡς μέλλων οὐρανοπολίτης τόσο νά μετανοεῖ εἰλικρινῶς καί νά προσεύχεται ἐμπόνως, ὅσο καί νά σπᾷει τή σιωπή του καί νά ἀντιδρᾷ θυσιαστικῶς σέ ἐπερχόμενες δουλεῖες ἢ σέ ἐπίβουλους αἰρετικούς νεόκοπους σχεδιασμούς. Ἀλλιῶς, **συνεργεῖ διά παραλείψεων στήν ἐπιβολή τους.** Καί τότε ἡ σιωπή τῆς ἀδιαφορίας ἢ τῆς ἀνοχῆς γίνεται **ἐνοχή καί συνεπῶς συνενοχή.** Αὐτό μαρτυρεῖ καί ἱστορικά ἡ παράδοση τῶν ἁγίων Πατέρων μας. Πολλοί ἐξ αὐτῶν, πρωτοστατούντων μάλιστα ἁγίων Ἱεραρχῶν, ὄχι μόνον ἀγωνιοῦσαν καί προσπύχοντο γιά τά κοινά, ἀλλά καί ἤλεγχαν δημοσίᾳ τά κακῶς κεί-

μενα. Μέ σθένος υπερασπίσθηκαν τήν ευαγγελική αλήθεια έναντι τοῦ αίρετικοῦ λόγου, πού συχνάκις ἐσπείρετο ὡς ἄκανθος δηλητηριώδης ἀκόμη καί ἀπό παράγοντες ἐκκλησιαστικούς ἐντός τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Καί μέ ἡρωϊκή αὐταπάρνηση πολέμησαν τούς ἰσχυρούς τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, κάθε φορά πού αὐτοί ἀδικοῦσαν τόν λαό τοῦ Θεοῦ ἢ μέ μέτρα ἀντίχριστα προσέβαλλαν καί καταφρονοῦσαν τόν ἴδιο τόν Θεό.

6. Βάσιμα, λοιπόν, σήμερα πολλοί ἀνησυχοῦν καί διερωτῶνται: **Τί πρέπει νά κάνουμε;** Πῶς νά υπερασπιστοῦμε τήν Πίστη, τήν Ἑλλάδα, τήν ἐλευθερία, τίς οἰκογένειές μας, τήν ὑπόστασή μας; Καί παρότι κοινές εἶναι ἀπό πολλούς οἱ διαπιστώσεις καί τά συμπεράσματα, ἐν τούτοις καμμία σοβαρή προσπάθεια ἀφυπνίσεως δέν γίνεται. Σχεδόν ὅλοι καί οἱ πλέον εὐαίσθητοποιημένοι, τελοῦμε ὑπό τό κράτος μιᾶς ἀδικαιολόγητης κατάστασης ἀπελπισίας, νάρκης καί ἀφέσεως. Ὑπάρχουν βέβαια μεμονωμένες φωνές ἀντίστασης ἀπό πνευματικούς ἀνθρώπους, ἐπιστήμονες, συλλόγους καί ἄλλους παράγοντες, ἀλλά ἡ φωνή τους φμῶνεται, χλευάζεται ἢ δέν διαθέτει τή δύναμη πού ἀπαιτεῖται, καί τά ἀποτελέσματα εἶναι περιορισμένα. **Δέν ὑπάρχει καίρια καί συγκροτημένη φωνή παρρέμβασης.** Δέν φαίνεται στόν ὀρίζοντα ἡγέτης πού θά ὀδηγήσει στήν ἔξοδο ἀπό τήν κρίση.

7. Χωρίς ἀμφιβολία «ὁ κόμπος ἔχει φτάσει στό χτένι». **Οἱ ἐξελίξεις πιέζουν.** Ἡ προθεσμία γιά τήν ὑποχρεωτική ἐπιβολή τῆς νέας Ἡλεκτρονικῆς, ψηφιακῆς, Ταυτότητας μέ ἀναγκαῖο συνοδό της τόν Προσωπικό Ἀριθμό ἐκπνέει σέ ἐνάμιση χρόνο. Τό «Κοινό Πασχάλιο» σέ λίγους μῖνες θά γίνει πράξη. Οἱ Οἰκουμενιστές κληρικοί «τρέχουν» φανερά καί ἀπροκάλυπτα τήν ἔνωση «τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἦδη στή σύνοδο τοῦ Κολυμπαρίου ἀναγνώρισαν ἐκκλησιαστικότητα στούς, κατά τούς Ἁγίους Πατέρες, αίρετικούς. Ὁ Μεγάλος Πόλεμος καί ὁ τοπικός μέ τήν Τουρκία εἶναι ἐπί θύρας. Ὅλοι μιλάνε γιά μιᾶ ἐπικείμενη μεγάλη οἰκονομική κρίση καί ἔλλειψη ἀγαθῶν (σιτοδεία). Κι ἐμεῖς, ὁ λαός, **ἀπροετοίμαστοι γιά τήν ἐπόμενη ἡμέρα** αὐτῶν τῶν φοβερῶν γεγονότων καί ἀλλαγῶν, **«δειλοί, μοιραῖοι κι ἄβουλοι ἀντάμα,** προσμένουμε, ἴσως, κάποιον θάμα».

Δέν πρέπει νά ἐτοίμαστοῦμε γιά τήν ἐπόμενη ἡμέρα; Ἐκτός ἀπό τήν ἀτομική μέριμνα καί ὀργάνωση, **δέν θά ἔπρεπε νά σκεφτόμαστε καί μιᾶ ἀπόπειρα συλλογικῆς δράσης, ὀργάνωσης καί προετομασίας;** Ὑπάρχουν καί ποιές εἶναι οἱ προϋποθέσεις γιά ἕνα τέτοιο ἐγχείρημα;

Σημ. «Π»: Ἀναμένουμε μέ πολύ ἐνδιαφέρον ἀπό τήν «Ἐπόμενη μέρα» τήν πρότασή της στό ἐρώτημα, πού ἔθεσε, τό ὁποῖο εἶναι καί δικό μας.

ΑΘΩΩΘΗΚΕ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ Ο π. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ!*

Ἐντισυνταγματικές οἱ δικτατορικές Κ.Υ.Α. τοῦ κορωνοϊοῦ

Τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο Πατρῶν ἀποφάσισε ὁμόφωνα (στὶς 13.1.2025) τὴν ἀθώωση τοῦ π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου γιὰ τὴν Θεία Λειτουργία ποὺ τέλεσε στὶς 25 Μαρτίου 2020, ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πατρῶν. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ Εἰσαγγελέας συμφώνησε μὲ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν δικηγόρων Γ. Ἰατροῦ καὶ Ἱ. Χατζηναντωνίου περὶ ἄντισυνταγματικότητας τῆς ΚΥΑ, ποὺ ἀπαγόρευε τὴν τέλεση κάθε ἱεροπραξίας γιὰ 20 μέρες κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κορωνοϊοῦ. Οἱ δικαστὲς συμφώνησαν πλήρως μὲ τὴν πρόταση τοῦ Εἰσαγγελέα, ὥστόσο βασίστηκαν καὶ στὴν σύγκρουση καθηκόντων. Μὲ τὴν ἀνακοίνωση τῆς ἀπόφασης, τὸ ἀκροατήριό ξέσπασε σὲ παρατεταμένο χειροκρότημα.

Θυμίζουμε ὅτι τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖο Πατρῶν εἶχε καταδικάσει στὶς 10 Ὀκτωβρίου 2022 τὸν π. Ἀναστάσιο σὲ ὀκτῶ μῆνες φυλάκιση μὲ ἀναστολή, μὲ τὴν κατηγορία γιὰ παραβίαση τῆς ΚΥΑ, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία... εἶχε ἀπαγορευτεῖ ἡ τέλεση κάθε ἱεροπραξίας. Ὁ ἴδιος εἶχε ἀσκήσει ἔφεση.

Στὰ Δικαστήρια τῆς Πάτρας παρευρέθηκε πλῆθος πιστῶν, κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, προκειμένου νὰ ἐκφράσουν τὴν συμπαραστάσή τους πρὸς τὸν κληρικὸ τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Ἀνακοίνωση τοῦ πατρός Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου γιὰ τὴν ἀθώωσή του

Σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη μοῦ

στέρησε τὴν ὑψίστη τιμὴ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποδοθεῖ σὲ ἓνα ἱερέα: νὰ καταδικαστεῖ ἐπειδὴ ἐπιτέλεσε τὸ ἱερατικὸ καὶ ἐφημεριακὸ του καθῆκον γιὰ νὰ εἶναι στοιχειωδῶς συνεπὴς ἀπέναντι στὴ συνείδησή του, στοὺς ἐνοριῆτες του καὶ στὸ Θεό.

Ταυτόχρονα ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη διαφύλαξε τὸ κῦρος τῆς καὶ προστάτεψε τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ Πολιτεία ἀπὸ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν ντροπὴ νὰ καταδικαστεῖ Ἑλληνας παπᾶς ἐπειδὴ "τόλμησε" νὰ λειτουργήσει ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀθωωτικὴ γιὰ τὸ πρόσωπό μου ἀπόφαση ἀρνῆθηκε νὰ ἐφαρμόσει τὴν ὄλως περιττὴ, παράλογη, ἀτελέσφορη, ἄντισυνταγματικὴ καί, κυρίως, ἀσεβὴ καὶ ἀντίχριστη ΚΥΑ (2867/Υ1/16.3.20) ποὺ ἀπαγόρευε ὄχι τὴ συνάθροιση λαοῦ στοὺς Ναοὺς ὅλης τῆς ἐπικράτειας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὕτη τὴν τέλεση τῆς Θ. Λειτουργίας (ἀκόμα καὶ στὶς Μονὲς καὶ στὸ Ἅγ. Ὅρος!), κατὰ τὴν ὄλως κρίσιμη ἀπὸ λειτουργικῆς ἀπόψεως περίοδο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς 2020! Ἀρνῆθηκε νὰ ἐφαρμόσει τὴ διάταξη νόμου ὀλοσχεροῦς ἀπαγόρευσης τῆς Θ. Λατρείας, δηλαδὴ ποινικοποίησης τῆς τέλεσης τῆς Θ. Λειτουργίας, ποὺ ἴσχυε στὴν Εὐρώπη μέχρι τὸ 311 μ.Χ. (θάνατος Διοκλετιανοῦ) καὶ στὴν Ἀλβανία τοῦ Ἐνβὲρ Χότζα (1967-1990)! Οὔτε ὁ Μωάμεθ ὁ Πορθητὴς οὔτε ὁ Λένιν οὔτε ὁ Στάλιν δὲν τόλμησαν τέτοια ἀσέβεια ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ ἐσώτατου πυρῆνα τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Μυστηρίου τῆς Θ. Εὐ-

* Ἀπὸ τό διαδίκτυο

χαριστίας, πού τόλμησε ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση ἐν ἔτει 2020!

Ὅφειλω νὰ καταστήσω ἀπολύτως σαφές, ὅτι:

Ὡς Ὁρθόδοξος πιστός δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ἀνεχθῶ τὴν ἀπαγόρευση τελέσεως Θ. Λειτουργίας ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἐξουσία,

Ὡς Ὁρθόδοξος κληρικὸς ἤμουν ὑποχρεωμένος, χάριτι καὶ ἐλέει Θεοῦ, νὰ λειτουργήσω ὑπακούοντας στὴν Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας πού προστάζει: «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν», χωρὶς νὰ ζητῶ τὴν ἄδεια τοῦ Καίσαρα,

Τέλος, ὡς Ἕλληνας πολίτης ἤμουν καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος στὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων καὶ ἀρμοδιοτήτων μου νὰ προασπίζομαι τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα καὶ ὄχι μόνο νὰ μὴν ἐπιτρέπω σὲ κανένα τὴν κατάλυσή του ἀλλὰ οὔτε κἂν νὰ τὴν ἀνέχομαι.

Ἡ ἀπαγόρευση τέλεσης Θ. Λ. ἀποτελεῖ κατάλυση τῶν θεμελιωδῶν ἀρθρῶν 3 (σχέσεις Ἐκκλησίας-Πολιτείας) καὶ 13 (θρησκευτικὴ ἐλευθερία)

τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καθὼς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου (ἄρθρο 9.2) πού προστατεύει τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς λατρείας.

Ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση ἔκανε δεκτοὺς τοὺς αὐτοτελεῖς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κατηγορουμένου περὶ ἀντισυνταγματικότητας τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων. Ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη τελικὰ ἀπεφάνθη ὅτι δὲν διαπράττει κανένα ἀδίκημα ὁ ἱερέας, ὁ ὁποῖος ἐνεργῶντας κατὰ συνείδηση δὲν ἐφαρμόζει κυβερνητικὲς ἀποφάσεις, πού ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ καὶ λειτουργικὴ μας παράδοση. Μὲ ἄλλα λόγια, τὸ καθῆκον τοῦ ἱερέα νὰ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη ὑπερτερεῖ τῆς ὑποχρέωσης συμμόρφωσης σὲ κυβερνητικὲς διατάξεις, ὅταν, μάλιστα, αὐτὲς βρίσκονται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς συνταγματικῆς νομιμότητας.

[ἀκολουθοῦν εὐχαριστίες]

Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος
Πρεσβύτερος

ΟΤΑΝ ΨΕΥΤΙΖΕΙ Η ΖΥΓΑΡΙΑ*

Ποῖός φταίει γιὰ τοῦτα τὰ χάλια;

Ἄς μᾶς ἀπαντήσει ὁ Ἰγνάτιος:

...Λιγότερο φταῖνε οἱ συφοριασμένοι παπάδες καὶ περισσότερο κείνοι πού τοὺς χειροτόνησαν καὶ κείνοι πού τοὺς καάντησαν σ' αὐτὰ τὰ χάλια. Τό κακό φωλιάζει στό κεφάλι Χριστόφορε [Σημ.

«Π»: Χριστόφορος εἶναι ὁ Παπουλάκος· ἐπίσημα πλέον στό Ἄγιολόγιο. Ἡ μνήμη του στίς 18 Ἰανουαρίου].

- Στό βασιλιά;
- Αὐτός ἔχει τό λιγότερο φταίξιμο...
- Τότες ποῖός εἶναι τό κεφάλι;
- Αὐτοί πού τριγυρίζουνε τό βασιλιά

* Ἀπό τό βιβλίον «Ὁ Παπουλάκος» τοῦ Κωστῆ Μπαστιᾶ. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς τραγικῆς μετατροπῆς, πού βλέπουμε τελευταῖα, τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως σέ θεραπαινίδα τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Τό κείμενο ἐλήφθη ἀπὸ τό καλό ἱστολόγιο tasthyras.wordpress.com, 14.1.2025.

καί οἱ δεσποτάδες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Χριστόφορος κοιτοῦσεν ὄλο ἀπορία. Εἶχε σπλώσει ἐναγώνια τὰ μάτια καί κρεμόταν ἀπό τὰ χεῖλη τοῦ Ἰγνάτιου.

– Μὴν ταράζεσαι, τοῦ εἶπεν ὁ Ἰγνάτιος, καί μὴν ξεχνᾶς τό λόγο τοῦ Παύλου ὅτι ὅπου πλεονάσει ἡ ἁμαρτία θά ὑπερπερισσεύει ἡ χάρις. Πρέπει λοιπόν νά ἀπολησμονήσεις τόν ἑαυτό σου καί νά καταπιαστῆς μέ τό κήρυγμα. Νάχεις ἔτοιμη τήν ψυχή καί τό σῶμα γιά ὅλες τίς κακουχίες καί τούς κατατρεγμούς. **Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὅσο κι ἂν εἶναι λόγος ἀγάπης, καίει σάν τό πυρωμένο σίδερο.** Πολλοί θά σπκωθοῦν, ἄρχοντοι καί δυνατοί, καί θά μᾶς χτυπήσουν. Μή σέ πικραίνουν οἱ χλευασμοί, μή σέ βαρυνθοῦν οἱ ἀδικίες καί μὴν ἀφήσεις νά σέ καταβάλλουν τοῦ σαρκίου οἱ πόνοι. Βάλε στό τέρμα τοῦ δρόμου σου τό σταυρό καί ἡ νίκη εἶναι δική σου...

– Εἶμαι ἔτοιμος γιά ὅλα εἶπε ὁ Χριστοπανάγος [Χριστόφορος Παπουλάκος], ἀλλά δέν ξέρω ποῦ εἶναι τό σκάνταλο καί τί λογιῆς εἶναι.

Ὁ Ἰγνάτιος δέν ἀποκρίθηκεν ἀμέσως ἀλλά σπκώθηκε καί βγήκε στό λιακωτό.

– Εἶναι τόσα πολλά, συνέχισεν ὁ Ἰγνάτιος, πού ὁ νοῦς μου δέν μοῦ δείχνει ποῦθε ν' ἀρχίσω. Λίγες φορές ἡ Ὁρθοδοξία ἔζησε τόσο ὑπουλο καί ξεθεμελιωτικό διωγμό. Ὁ σατανᾶς ἔκανε ἐφτά χρόνια ὑπομονή νά λευτερωθεῖ τοῦτος ὁ τόπος, γιά νά θεμελιώσῃ τό ἔργο του θαυμαστά καί περίτεχνα. Ὅ,τι δέν κατάφερε νά πετύχει τόν καιρό τῆς σκλαβιάς, πάει νά τό θεμελιώσῃ καί νά τό πυργώσει σήμερα. Ἐξέρεις τί ἔγινε ἐδῶ καί λίγα χρόνια στή Σίφνο;

– Ὅχι, ἀποκρίθη ὁ Χριστόφορος.

– Ἄκουσε λοιπόν αὐτή τήν ἱστορία καί θά καταλάβεις πολλά. Στίς ἐφτά ἡ ὥρα τό πρωῖ χτύπησεν ἡ μεγάλη πόρ-

τα τοῦ μοναστηριοῦ. Καλοί Χριστιανοί εἶχαν πληροφορηθεῖ τήν ἠγούμενη καί τίς καλόγρηες πώς ἡ ἐξουσία ἐτοιμάζει γιουρούσι στό μοναστήρι...

– Γιατί;

– **Γιατί ἡ Ἀθήνα εἶχε πάρει τήν ἀπόφαση νά κλείσει πολλά μοναστήρια.** Τάβρισκε περιττά καί βλαφτικά. Ὅταν χτύπησεν ἡ πόρτα οἱ καλόγρηες εἶχαν σπκωθεῖ ἀπό τό φτωχό πρωῖνό κολατσιό καί δέν εἶχαν προκάμει ἀκόμη νά καταπιαστοῦν μέ τίς δουλειές τοῦ μοναστηριοῦ... «Ἀνοιξτε γρήγορα...» ἀκούστηκε μιά βροντερή ἀντρικεῖα φωνή. Ἡ γερόντισσα Πελαγία εἰδοποίησε τήν ἠγούμενη, τί φημισμένη μπτέρα Φεβρωνία, ἐβδομήντα χρονῶ γερόντισσα, πού εἶχε μπεῖ στή δούλειψη τοῦ Κυρίου ἀπό κορίτσι δώδεκα χρονῶ, ὅταν ἡ χήρα μάνα της ἔταξε σέ μίαν ἀρρώστια της νά καλογερέψει κι αὐτή καί τό κορίτσι ἂν ἔκανε ὁ Θεός τό θάμα του καί τό γλύτωνε... Ἡ ἠγούμενη λοιπόν δέν πρόκαμε ν' ἀποκριθεῖ καί οἱ κασμάδες ἄρχισαν νά χτυποῦν στήν πόρτα καί νά σκίζουν τά παλαιϊκά ξύλα της. Ὅ,τι δέν εἶχαν κάμει οἱ Τοῦρκοι, τό κάνανε οἱ δικοί μας. Ἕλληνες βαφτισμένοι στή θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Οἱ καλόγρηες φοβισμένες τρέξανε καί ζάρωσαν μπροστά στό τέμπλο κι ἡ γερόντισσα Φεβρωνία πρόσταξε: «Ἐλάτε νά προσευχηθοῦμε, ἀδελφές, στήν Παρθένα κι ἀφήστε τόν Ἐωσφόρο νά κάνει τό ἔργο του...». Σέ λίγο τά ξύλα τῆς πόρτας γύρανε πρὸς τά μέσα καί ὁ δρόμος ἀνοιξε διάπλατος στό γιουρούσι. Δεκαπέντε ἄνδρες μανιασμένοι, μέ καπετάνιο τόν ἑπαρχο, χύμψαν στήν ἐκκλησιά καί μπῆκαν στό ἱερό. Ἄρχισαν ν' ἀρπάζουν ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα καί ἀπό τήν Πρόθεση καί νά πετοῦν στή μέση τῆς ἐκκλησιᾶς τά δισκοπότρηρα, τ' Ἀντιμῆνσιο, τ' ἀρτοφόρια, τά ἱερά σκεύη,

τά θυμιατά, τά Εὐαγγέλια καί νά φτιάχνουν ἕνα σωρό μαζί μέ τ' ἄμφια καί τά ἱερά ἐπιτραπέζια. Ὑστερα ἄρχισαν νά ξηλώνουν τίς εἰκόνες τοῦ τέμπλου καί νά ξεκρεμοῦν ὅλα τά εἰκονίσματα, πού ἦταν κρεμασμένα στόν τοῖχο καί νά τά πετοῦν σάν σκουπίδια πάνω στό σωρό. Ξεκρεμάσανε τά καντήλια, μαζέψανε τά καντηλιέρια κι ὅλα τ' ἀσημένια τάματα, ἀδειάσαν τά κελιά ἀπ' τά εἰκονίσματα καί τά φτωχά χράμια καί τίς φλοκάτες, πήρανε ὅλα τά ὑφαντά πού εἶχανε φτιάξει μέ τά χέρια τους στούς ἀργαλιούς οἱ καλόγρηες κι ἀρπάξανε ὡς κι αὐτά τά τσουκάλια τῆς κουζίνας καί τά μπακιρικά. Ὅλα τοῦτα τά πράματα τά φορτώσανε ἀνάκατα στά ζῶα κι ἀφοῦ ἐρημώσανε καί χαλάσανε τό μοναστήρι, πέσανε σάν ἀγαρῆνοί στίς καλόγρηες, τίς μαστίγωσαν, τίς σούρανε ἀπό τά μαλλιά, τίς πέταξαν ἔξω, κάρφωσαν τίς πόρτες καί τά παράθυρα καί φύγανε.

– Γιατί ξέσπασε τέτοια μανία σ' αὐτό τό μοναστήρι;

– Ἡ ἴδια καί χειρότερη μανία ξέσπασε στά περισσότερα, ἀδερφέ Χριστόφορε, ἀποκρίθη ὁ Ἰγνάτιος...

Ὁ Χριστοπανάγος ἔπεσε σέ βαθειά συλλογή καί γιά πολλήν ὥρα οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος πρόφερε λέξη. Μονάχα τό τζιτζίκι ἀκουγόταν καί τίποτ' ἄλλο.

– Γι' αὐτό ἀγωνιστήκαμε ἐφτά χρόνια; ρώτησεν ὁ Χριστόφορος. Γι' αὐτό ρημάξαμε, γιά νά στήσουμε τέτοιο βασίλειο; Τέτοιος εἶναι ὁ καρπός τῆς λευτεριᾶς μας; Γιατί, Ἰγνάτιε; Γιατί;

– **Γιατί ἡ ζωὴ τοῦ Ἑθνους ξεμάκρυνε ἀπό τὴν Ὁρθοδοξία, γιατί εἶναι βυθισμένη στό ψέμα.**

– Σέ ποιό ψέμα; Ξαναρώτησεν ὁ Χριστόφορος.

– Στό μεγάλο ψέμα. Γιατί **δύο λογῶν εἶναι τό ψέμα.** Ἄν πᾶς στό μπα-

κάλη καί ψουνήσεις ἐλιές κι αὐτός ἀντί νά σοῦ πεῖ πέντε, πού γράφει ἡ ζυγαριά, σοῦ πεῖ δέκα, σέ κλέβει, ἐπειδὴ δέν εἶχες τό νοῦ σου νά κοιτάξεις τὴ ζυγαριά. Ἄν ὁμως ὁ μπακάλης, θέλοντας νά ναι πιό σίγουρος στὴν κλεψιά καταφέρνει νά ψευτίσει τὴν ἴδια τὴ ζυγαριά, ὥστε μονάχη τῆς νά γράφει δέκα, ὅταν τό βάρος εἶναι πέντε, τότε καταργεῖται τό κριτήριο πού ἔστεκε ἀνάμεσα στόν [μπακάλη] καί [στόν] πελάτη γιά νά διαλαλεῖ τό σωστό. Ὁ μπακάλης ἔχει σκοτώσει τὸν κριτή, κι ἐπειδὴ αὐτό τό ψέμα, πού εἶναι καί τό πιό φοβερό, δέν τό ὑποψιάζεσαι, γι' αὐτό, τοῦτο τό ψέμα, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ σατανᾶς ἐνσαρκωμένος. Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ψευτίσει ἡ ζυγαριά, τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ὑποδουλώνεται καί δουλεύει τό διάβολο. Λευτερωθήκαμε ἀπὸ τὸν ἀγαρῆνό καί πρώτη μας πράξη στό δρόμο τῆς λευτεριᾶς ἦταν νά κλείσουμε τό στόμα τῆς ἀλήθειας. Νά ψευτίσουμε τὴ ζυγαριά τῆς πίστεως. Νά λησμονήσουμε πὼς τά μοναστήρια, στά μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιάς, φυλάξανε καί τὴν πίστη καί τὴν παιδεία, καί πὼς ὅσοι μάθανε γράμματα στά μοναστήρια τά μάθανε. Ἐκεῖ πρωτοσυλλάβησε τό χωριατόπουλο καί κεῖ ἀκόνισε τό νοῦ του ὁ γραμματισμένος. Λίγο ὁ μακαρίτης, ὁ κυβερνήτης, λίγο ἡ ἀντιβασιλεία, λίγο οἱ προεστοί, λίγο οἱ δεσποτάδες, ὅλοι τους βοηθήσανε τό κράτος νά γίνῃ ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας. Ἔτσι ἡ ἐκκλησία ἔπαυε πιά νά ναι τό πνευματικὸ μας κεφάλι, κι ἔγινε ὁμοια μέ τὸν ἔφορο ἢ τὸν χωροφύλακα. Ἐνα παρακλάδι στό δέντρο τῆς πολιτείας κι ὁ πιό ἀσήμαντος τροχὸς στὴ μηχανή.

– **Καί ποιά εἶναι ἡ ζυγαριά πού ψεύτισε;**

– Ἡ ἱεραρχία, ἀποκρίθη μέ δάκρυα **στά μάτια ὁ Ἰγνάτιος.** Ἀπαράτησε τά

δικά της ζύγια, τά ζύγια τοῦ Χριστοῦ
καί ζυγιάζει μέ τά ψευτισμένα ζύγια
πού τῆς ἔδωκεν ἡ ἐξουσία. Ἔτσι τό

Ἔθνος γελιέται, χωρίς νά τοῦ τό λένε κι
ὁ σατανᾶς χασκογελαῖ κρυμμένος σ' ὄλα
τά ἰσκιερά μέρη τοῦ δρόμου μας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς
ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β'
Τιμόθ. γ' 12)

Ὁ διωγμὸς ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸ
γνησιότητος τῆς χριστιανικῆς ζωῆς κατὰ
τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ἐνῶ κατὰ τὸν
Κύριο «μακάριοι» εἶναι «οἱ δεδιωγμένοι
ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ε' 10).

Μέσα λοιπὸν σὲ μιὰ ἐποχὴ στὴν
ὁποία κυριαρχεῖ ἡ βία τῶν ὄπλων καὶ
ἡ ἀνθρωπότης βρίσκεται στὰ πρόθυρα
ἐνὸς πυρηνικοῦ ὀλοκαυτώματος, ἐνώ-
νουμε καὶ ἐμεῖς τὶς φωνὲς καὶ τὶς προ-
σευχὲς μας μὲ ἐκεῖνες πολλῶν Ὀρθοδό-
ξων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Κληρικῶν
καὶ Μοναχῶν ὑπὲρ τῆς ἀπηνῶς διωκο-
μένης Οὐκρανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλη-
σίας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Κιέβου καὶ
πάσης Οὐκρανίας Ὀνούφριου (ΟΟΕ).

Ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν ἄνομη ἀρπα-
γὴ πολλῶν Ναῶν καὶ Μοναστηριῶν καὶ
τὶς συλλήψεις, διώξεις καὶ φυλακίσεις
ἀρχιερέων ἀπὸ τὸ κράτος τῆς Οὐκρανί-
ας τὰ τελευταῖα χρόνια, στὶς 20 Αὐγού-
στου 2024 ψηφίστηκε καὶ ὁ τελειωτι-
κὸς νόμος 8371/2024 ἀπὸ τὴν οὐκρανικὴ
βουλή, ὁ ὁποῖος θέτει ἐκτός νόμου τὴν
Οὐκρανικὴ Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία ὑπὸ
τὸν Μητροπολίτη Ὀνούφριου, τὸν ὁποῖο
ἀκολουθεῖ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία

τῶν Οὐκρανῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
(περίπου 24 ἑκατομμύρια).

Μὲ αὐτὸν τὸν νόμο ἡ Οὐκρανία, μία
χώρα μὲ «εὐρωπαϊκὸ προσανατολισμό»,
ἐπιστρέφει στὶς ἐποχὲς τοῦ Χίτλερ καὶ
τοῦ Στάλιν καὶ νομιμοποιεῖ τὶς διώξεις
καὶ τὴν καταπίεση, τὸ μίσος καὶ τὴν κα-
τασυκοφάντηση, τὶς κατασχέσεις καὶ τὸ
σφράγισμα τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς ΟΟΕ, τὶς
ἐπιθέσεις καὶ τὶς ἐπιδρομὲς, ποὺ συνο-
δεύονται ἀκόμη καὶ ἀπὸ αἱματοχυσία.

Ἐνδεικτικὸ παράδειγμα ἡ βίαιη κα-
τάληψη τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρ-
χαγγέλου Μιχαὴλ τῆς ΟΟΕ στὸ Τσερκά-
σι, ποὺ συνέβη στὶς 17 Ὀκτωβρίου 2024:

Τὴν νύχτα τῆς 17ης Ὀκτωβρίου, περι-
που στὶς 3 τὸ πρωί, γύρω στὰ 100 ἄτομα
μὲ στολὲς παραλλαγῆς καὶ καλυμμένα
τὰ πρόσωπα, εἰσέβαλαν στὸν χῶρο τοῦ
καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μι-
χαὴλ τῆς ΟΟΕ στὸ Τσερκάσι. Οἱ εἰσβο-
λεῖς προσεπάθησαν νὰ καταλάβουν τὸν
ναὸ μὲ τὴν βία. Ὄταν μία ὁμάδα πιστῶν
τῆς ΟΟΕ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μητροπο-
λίτη Τσερκάσι καὶ Κάνεφ κ. Θεοδόσιο
προσπάθησαν νὰ τὸν ὑπερασπισθοῦν,
οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ καμουφλάζ ἀνοιξαν
πῦρ ἐναντίον τους μὲ ἓνα ἀεροβόλο πι-
στόλι, ἔρριξαν χημικὰ καὶ ξυλοκόπησαν
καὶ τραυμάτισαν δεκάδες ἄτομα, μεταξὺ
τῶν ὁποίων καὶ τὸν Μητροπολίτη Θεο-

δόσιο και ιερείς της ἐκκλησίας, ἐνῶ κάποιοι πιστοὶ κατέγραψαν τὰ γεγονότα σὲ βίντεο, τὰ ὁποῖα ἀνήρτησαν στὸ διαδίκτυο. Πολλὰ ἀπὸ τὰ θύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μητροπολίτης Θεοδόσιος, διαγνώστηκαν μὲ διάσειση, ἐγκαύματα κερατοειδοῦς καὶ ἐγκαύματα στὸ δέσμα. Στὸν βεβηλωμένο καθεδρικό ναὸ μαζεύτηκαν ἀργότερα ἀρκετοὶ κληρικοὶ τῆς αὐτοαποκαλούμενης «αὐτοκεφάλου «Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας» (ΟΕΟ)», τὴν ὁποία ὑποστηρίζει τὸ κράτος, καὶ «προσευχήθηκαν». Ἡ «ἀκολουθία» τους κατεγράφη σὲ βίντεο καὶ ἀνηρτήθη στὸ διαδίκτυο.

Ἀμέσως μετὰ τὴν αἱματηρὴ ἀρπαγὴ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὁ Μητροπολίτης Τσερκάσι καὶ Κάνεφ κ. Θεοδόσιος ἀπευθύνθηκε στὸ ποίμνιό του μὲ τὸν ἀκόλουθο ποιμαντικὸ λόγο: «Πράξαμε μαζί σας ὅσα μπορούσαμε. Προσπαθήσαμε νὰ προστατεύσουμε τὸν καθεδρικό ναὸ ἀπὸ τοὺς ληστές. Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν βία. Θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν δικαιοσύνη στὰ δικαστήρια, ἀλλὰ γνωρίζοντας τὸ πῶς διευθετοῦνται σὲ μᾶς ὅλες οἱ ὑποθέσεις – ἀποκλειστικὰ βάσει πολιτικῆς σκοπιμότητας – ἐλάχιστες ἐλπίδες ὑπάρχουν».

Δυστυχῶς, οἱ διώξεις συνεχίζονται μὲ ἀμείωτη ἔνταση....

Ἐδῶ ἄς ἀναφέρουμε συναφῶς μία παλαιότερη δήλωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ὁ ὁποῖος «καταδικάζει ἐντόνως κάθε πρᾶξιν βίας, μάλιστα δὲ τὰς στρεφόμενας ἐναντίον τῶν λατρείας, ὡς ἡ τελευταία ἐναντίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου εἰς τὸ Κολωνάκι, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκπορεύονται μόνον μὲνύματα ἀγάπης, εἰρήνης

καὶ ἀλληλεγγύης».

Τέλος, ἄς προσευχόμεθα καὶ ἐμεῖς ἐκτενῶς στὸν Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, νὰ μαλακώσῃ τὴν σκληρότητα τῶν καρδιῶν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἀποσοβηθῇ κάθε εἶδος βίας καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ πολυπόθητη εἰρήνη στὴν Οὐκρανία καὶ στὸν σύμπαντα κόσμον. Ὅμως αὐτὸ θὰ συμβῇ, μόνον ἂν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τῶν ἐσχάτων χρόνων ἔχουμε μετάνοια καὶ διακρινώμεθα γιὰ τὴν ὑπομονή, τὴν συγχωρητικότητα καὶ τὴν ἀγάπη μας, κατὰ τὸν μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας κ. Ὀνούφριου.

Καλή καὶ εὐλογημένη χρονιά.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ*

Α' Ἀνδρικές

Ἰ. Μ. Ἐπροποτάμου

Ἰ. Μ. Δοχειαρίου

Ἰ. Μ. Καρακάλλου

Ἰ. Μ. Φιλοθέου

Ἰ. Μ. Κωνσταμονίτου

Ἰ. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Γηρομερίου Θεσπρωτίας

Ἰ. Μ. Μεταμορφώσεως Σοχοῦ Λαγκαδᾶ

Ἰ. Μ. Γενεθλίου Θεοτόκου Καλλιπέτρας Βεροίας

Ἰ. Μ. Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου Πυργετοῦ Λαρίσης

Ἰ. Ἦσυχ. Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου Ὁρμυλίας Χαλκιδικῆς

Ἰ. Ἦσυχ. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου Πευκοχωρίου Χαλκιδικῆς

Ἰ. Ἦσυχ. Παντοκράτορος καὶ Ἁγίας Σκέπης Μελισσοχωρίου Ὁραιοκάστρου

Ἰ. Μ. Ἁγίας Τριάδος Γατζέας Βόλου

Ἰερὸν Κοινόβιον Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου Παιονίας Κιλκίς

Ἰ. Μ. Παναγίας Μακαριωτίσσης Δόμβραινας Θηβῶν

Ἰ. Μ. Ἁγίου Γεωργίου Λαγκαδάς Πάρου

* Ἐλλείπει χώρου παρελήφθησαν τὰ ὀνόματα τῶν Καθηγουμένων καὶ τῶν Γεροντισσῶν.

Ι. Μ. Ζωοδόχου Πηγής Λογγοβάρδας Πάρου

Ι. Μ. Αγίου Νικολάου Σιαμάδων Καλαμπάκας

Ι. Μ. Αγίου Νικολάου Άνδρου

Ι. Μ. Αγίας Παρασκευής Βάχλιας Γορτυνίας

Ι. Μ. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βαλτεσινίκου Γορτυνίας

Ι. Ἡσυχ. Αναστάσιος Χριστοῦ Πειραιῶς

Β' Γυναικεῖες

Ι. Μ. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Θαψανῶν Πάρου

Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου Πυργετοῦ Λαρίσης

Ι. Μ. Αγίας Τριάδος Ἐδέσσης

Ι. Μ. Ζωοδόχου Πηγής (Κλειβωκάς) Γορτυνίας

Ι. Μ. Αγίας Τριάδος Λιβαδίου Ἐλασσῶνος

Ι. Μ. Κερνίτσης Βυτίνας Ἀρκαδίας

Ι. Μ. Αγίου Λαυρεντίου Πηλίου

Ι. Ἡσυχ. «Παναγία Ἄξιόν Ἔστιν» Μεσαίου Ὁραιοκάστρου

Ι. Μ. Γοργοῦπηκόου Μάνδρας Ἀττικῆς

Ι. Ἡσυχ. Αγίας Τριάδος - Αγίου Νεκταρίου Αἰγίνης

Ι. Μ. Προφήτου Ἡλίου Ζάχολης Κορινθίας

Ι. Μ. Αγίου Μηνᾶ Περιχώρας Δράμας

Ι. Μ. Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Κερκύρας

Ι. Μ. Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Θάσου

Ι. Μ. Αγίου Στεφάνου Ἁγίων Μετεώρων

Ι. Ἡσυχ. Τιμίου Προδρόμου Μεταμορφώσεως Χαλκιδικῆς

Ι. Ἡσυχ. Αγίου Γεωργίου Ἀνύδρου

ΜΑΖΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΜΕΣΩ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ

τοῦ κ. Ἐλευθερίου Ἀνδρώνη, δημοσιογράφου

Βιομετρική παρακολούθηση καί ἔντοπισμό συναισθημάτων φέρνει ὁ νόμος AI Act - Ἡ Ἑλλάδα εἶχε τήν πιό σκληροπυρηνική θέση γιά τήν ψηφιακή χούντα πού ἐπιβάλλει ἡ ΕΕ!

Βιομετρική ἐπιτήρηση, προληπτική ἀστυνόμευση, παρακολούθηση συναισθημάτων, κατηγοριοποίηση τῶν πολιτῶν βάσει ιδεολογίας, ἀνάλυση συμπεριφορῶν μέσω AI [τεχνητή νοημοσύνη]. Ὅλα αὐτὰ δὲν ἀφοροῦν κάποια δυστοπική ταινία ἐπιστημονικῆς φαντασίας πού ἔχει νά κάνει μὲ τὸ μέλλον, ἀλλὰ ζητήματα τοῦ σήμερα, στὰ ὁποῖα συναινεῖ καὶ ἐπιδιώκει ἡ κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Οἱ παρακολουθήσεις μέσω ὑποκλοπῶν δὲν εἶναι τίποτα μπροστὰ στὸ

δίκτυο μαζικῆς παρακολούθησης πολιτῶν πού ἔτοιμάζουν οἱ εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις, μὲ τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ διακρίνεται γιά τὴν προθυμία νὰ ἀφαιρέσει ὅσες περισσότερες δικλείδες ἀσφαλείας γίνεται!

Ὅπως ἀποκαλύπτεται ἀπὸ ἔρευνα τῆς διασυνοριακῆς ὁμάδας... δημοσιογράφων Investigate Europe/Reporters United/«Ἐφημερίδα τῶν Συντακτῶν», ἐνῶ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις ζήτησαν νὰ θεσμοθετηθοῦν δικλείδες ἀσφαλείας γιά τὴν χρῆσι AI σὲ ζητήματα παρακολούθησης, ἡ κυβέρνηση Μητσοτάκη ἦταν ἡ μόνη ἀπὸ τὰ κράτη-μέλη πού τις ἀπέρριψε ὅλες, καὶ τις πέντε! Μάλιστα σὲ δύο ἀπὸ τις πέντε ἦταν ἡ μόνη κυβέρνηση πού τὸ ζήτησε,

ἀπέναντι στὰ ἄλλα κράτη!

Ἡ μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς δικλείδες ἀφοροῦσε τὴν ὑποχρέωση τοῦ κάθε κράτους νὰ ἐνημερώνει (ἐπομένως καὶ νὰ ἐλέγχεται ἀπὸ) τὴν ἐγχώρια Ἀρχὴ Προστασίας Δεδομένων. Ἡ Ἑλλάδα τὴν ἀπέρριψε, ὅπως ἀπέρριψε τὴν ἐνημέρωση κάθε ἐποπτικῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐγγραφὴ τῶν παρακολουθήσεων σὲ μπρῶα. Ἐπίσης ἀπέρριψε ἀκόμα καὶ τὴν ἐνημέρωση τῆς Κομισιόν!

Συγκεκριμένα ἡ σοκαριστικὴ ἔρευνα δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημέρωσης Diclose (Γαλλία), EU Observer (Βέλγιο), Il Fatto Quotidiano (Ιταλία), InfoLibre (Ισπανία), Netzpolitik (Γερμανία), Publico (Πορτογαλία) καὶ «ΕφΣυν»/Reporters United (Ἑλλάδα).

Ἀπὸ τὶς 2 Φεβρουαρίου, οἱ εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις θὰ ἔχουν καὶ – νόμιμα πλέον – τὴ δυνατότητα νὰ χρησιμοποιοῦν τεχνολογίες Τεχνητῆς Νομοσύνης (AI), γιὰ νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἀναλύουν συμπεριφορὲς τῶν πολιτῶν ποὺ κινοῦνται σὲ δημόσιους χώρους. Αὐτὸ θὰ γίνεταί μέσῳ συστημάτων ἀναγνώρισης προσώπων, ἀλλὰ καὶ ἐντοπισμοῦ συναισθημάτων (!), ποὺ μπορεῖ νὰ γίνεταί εἴτε σὲ πραγματικὸ χρόνο – εἴτε σὲ δεῦτερο χρόνο.

Αὐτὴ τὴν πραγματικὰ ἀνατριχιαστικὴ τεχνολογία, ποὺ παραπέμπει στὸ καθεστῶς ποὺ περιγράφει ὁ Τζόρτζ Ὕοργουελ, ἡ κυβέρνησις Μητσοτάκη εἰσηγήθηκε νὰ ἐπεκταθεῖ στὶς φυλακὲς ἀλλὰ καὶ στὸν ἔλεγχο τῶν συνόρων, κάτι ποὺ καὶ ἔγινε τελικὰ δεκτό.

Ἐδῶ ἔχουμε μιὰ πραγματικότητα ποὺ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἔτσι ἐπιβεβαιώνεται. **Ὅπως ἡ κυβέρνησις Μητσοτάκη** ἔπαιξε καθοριστικὸ ρόλο, γιὰ νὰ ἐπιβληθοῦν δυστοπικὰ μέτρα στὴν ΕΕ τὴν ἐποχὴ τῆς πανδημίας, ἔτσι καὶ τώρα **πρωτοστατεῖ στὸ νὰ ἐπιβληθεῖ μιὰ ψηφιακὴ δικτα-**

τορία ἄνευ προηγουμένου. Ὁ Κυριάκος Μητσοτάκης δὲν εἶναι μόνον ὁ καλύτερος «μαθητὴς» τῆς Δύσης, ἀλλὰ καὶ ὁ πιὸ ἔνθερμος δικτατορὶσκος.

Πρωταγωνιστὴς ἡ Ἑλλάδα στὸν ψηφιακὸ ὀλοκληρωτισμὸ

Στὴ διαπραγματεύσιμη τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν γιὰ τὸν νέο εὐρωπαϊκὸ νόμο γιὰ τὴν Τεχνητὴ Νομοσύνη (AI Act), τὸ ἀντικείμενο συζήτησις ἦταν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσις AI σὲ δημόσιους χώρους, μὲ τὴν προσθήκη κάποιων ἐξαιρέσεων. Ὅμως στὸ διὰ ταῦτα, οἱ ἐξαιρέσεις τείνουν νὰ γίνουν ὁ κανόνας. Ἀφοῦ πρῶτα οἱ κυβερνήσεις ὄρισαν ποιὲς χρήσις τῆς AI μπορεῖ νὰ ἐμπεριέχουν κινδύνους, στὴ συνέχεια προσέθεταν μιὰ σειρὰ ἐξαιρέσεων ὥστε νὰ μὴν ὑπάγονται στοὺς περιορισμοὺς. Σὲ αὐτὴν τὴν τακτικὴ διέπρεψε ἡ κυβέρνησις Μητσοτάκη.

Ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ δημοσιογραφικὴ ἔρευνα ποὺ βασίστηκε σὲ ἐμπιστευτικὰ ἐγγραφα ποὺ ἀφοροῦν τὶς συγκεκριμένους διαπραγματεύσεις, κάθε φορὰ ποὺ κάποια κυβέρνησις ζητοῦσε νὰ ἐπεκταθεῖ ἡ χρήση τῆς AI π.χ. γιὰ νὰ κατατάσσονται σὲ κατηγορίες οἱ πολῖτες βάσει τῶν πεποιθήσεων τους (!) ἢ νὰ ἐντοπίζεται σὲ «real time» ποιὸς ἔχει «ὑποπτα» συναισθηματα, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐξέφραζε καμμία διαφωνία.

Καταλαβαίνει κανεὶς ὅτι **τὸ διαβόητο φακέλωμα τῆς Χούντας ἦταν παιχιδάκι μπροστὰ στὸν ψηφιακὸ «ἐγκέφαλο» ποὺ θὰ φακελώνει σὲ κλάσματα δευτερολέπτου τοὺς πολῖτες** καὶ θὰ τοὺς κατανέμει σὲ λίστες συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ καὶ μοντέλα πρόβλεψης.

Στὶς 29 Νοεμβρίου 2023, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησις εἰσηγήθηκε νὰ ἀρθοῦν ὅλοι οἱ περιορισμοὶ γιὰ τὴν χρήση συστημάτων AI σὲ πραγματικὸ

χρόνο, όσον άφορά τις φυλακές και τόν έλεγχο τών συνόρων. Αυτόμάτως έδω καταλαβαίνουμε ότι ή κυβέρνηση Μητσοτάκη βάζει στό στόχαστρο τής ΑΙ έπιτήρησης τεράστιες περιοχές τής χώρας, και αυτό είναι μόνο τό πρώτο βήμα.

Μήν ξεχνάμε άλλωστε ότι ήδη ό ύπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Δημήτρης Παπαστεργίου, έχει προαναγγείλει τήν έγκατάσταση άλλων 1.000 «έξυπνων» καμερών στην Άττική, οί όποίες θα άναγνωρίζουν τά πρόσωπα τών όδηγών. Έπομένως έχουμε νά κάνουμε με έναν κλοιό πού «σφίγγει» και άφορά όλους τούς ελεύθερους πολίτες, και όχι μόνο τούς φυλακισμένους και τούς παράνομους μετανάστες.

Τά βιομετρικά συστήματα RBI (Remote Biometric Identification, είναι ή ταυτοποίηση βιομετρικών στοιχείων μέσω καμερών από τις άρχές άσφαλείας), για τά όποία ή Ελλάδα ζήτησε (και πέτυχε) νά μήν ύπάρχουν περιορισμοί σε σύνορα

και φυλακές, μπορούν νά στοχοποιούν τόν όποιονδήποτε χωρίς νά είναι καν ύποπτος, αλλά για διάφορους λόγους πού προκύπτουν από τά δεδομένα τού συστήματος, νά θεωρηθεί πιθανός... μελλοντικός παραβάτης.

Άν και τό ΑΙ Act δέν έχει κάνει τήν προεμέρα του, ή κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει ήδη κάνει χρήση αυτών τών συστημάτων σε δομές μεταναστών. Η έρευνα άποκαλύπτει ότι τόν Οκτώβριο τού 2023 όταν υπήρξε άναταραχή σε δομή τής Σάμου λόγω τών γεγονότων μεταξύ Χαμάς και Ίσραήλ, τά συγκεντρωμένα πλήθη έπιτηρούνταν από drone πού μετέδωσε τό υλικό στις άρμόδιες Άρχές και στη συνέχεια έγιναν πέντε συλλήψεις.

Τά ψηφιακά «μάτια» διαθέτουν ειδικό άλγόριθμο, για νά έντοπίζουν τά σημεία πού γίνονται άναταραχές. Η χρήση τους σε δομές παράνομων μεταναστών μπορεί νά δείχνει λογική ως ένα βαθμό, αλλά σκεφτείτε ότι είναι θέμα χρόνου

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Γιά τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 15 €, έξωτερικού 45 € και Κύπρου 45 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τις άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι όπως αναφέρεται στην έτικέτα τού περιοδικού, πού λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Η άποστολή τών άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τόν χρόνο. Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην έτικέτα τής Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Εάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στην έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή, πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης νά γράφετε τό τηλεφώνό σας.

νά επεκταθεί για λόγους «ασφαλείας» σε πολλές ακόμη περιπτώσεις όπως π.χ. συλλαλητήρια, όμιλίες πολιτικών, αθλητικές διοργανώσεις, επιτήρηση σχολείων και άλλων δημόσιων κτηρίων, επιβολή υγειονομικών μέτρων κ.λπ.

Άναγνώριση συναισθημάτων – Κατηγοριοποίηση πολιτών

Στην τελική του μορφή το AI Act επιτρέπει έργαλεία άναγνώρισης συναισθημάτων ακόμα και μέσα σε σχολεία, πανεπιστήμια ή εργασιακούς χώρους, με μοναδική προϋπόθεση να θεωρήσει το κράτος ότι συντρέχουν λόγοι ασφαλείας. Ένα προαπαιτούμενο που όλοι γνωρίζουμε ότι μπορεί πανεύκολα να γίνει «λάστιχο» για να εξυπηρετεί τους σκοπούς κάθε κυβέρνησης, όπως είδαμε να συμβαίνει και στο σκάνδαλο των υποκλοπών.

«Είναι πολύ σημαντικό να διατηρήσουμε τη δυνατότητα να άναζητούμε ένα άτομο που έχει έκφρασει μιá θρησκευτική πεποίθηση ή μιá πολιτική άποψη, όπως είναι τó να φοράει μιá κονκάρδα ή ένα άξεσουάρ», δήλωσε ó εκπρόσωπος τής Γαλλίας στο Συμβούλιο τής 24ης Νοεμβρίου 2023.

Αυτά θα εφαρμόζονται «όταν πρόκειται για άτομο που εμπλέκεται σε βίαιο εξτρεμισμό ή θεωρείται ότι υπάρχει κίνδυνος να εμπλακεί σε τρομοκρατία». Έτσι για θέματα «επιβολής του νόμου», τó AI Act δίνει τó πράσινο φώς στα συστήματα AI ώστε «να προσδιοριστούν ή φυλή, οί πολιτικές άποψεις, ή συμμετοχή σε συνδικαλιστικούς φορείς, οί θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, ή σεξουαλική ζωή ή ó σεξουαλικός προσανατολισμός».

Άντιλαμβάνεται κανείς ότι **έδω μιλάμε για ψηφιακό ολοκληρωτισμό, μπροστά στον όποιο τó ναζιστικό κράτος ήταν**

παιδική... χαρά. Ένας άπόλυτος έκμπεδενισμός των άτομικων έλευθεριών, για τόν όποιο ή έλληνική κυβέρνηση φάνηκε ή πιό πρόθυμη.

Τά δεδομένα μας σε τρίτους

Και σαν να μην έφταναν όλα τά παραπάνω, τó AI Act δίνει **άπόλυτη έλευθερία στις ιδιωτικές εταιρείες να πραγματοποιούν συμβάσεις με τις κρατικές υπηρεσίες και να συλλέγουν όλα τά δεδομένα των πολιτών.** Με τούς ιδιώτες να είναι εκείνοι που θα έχουν τόν τελικό λόγο αν οί παροχές τους θεωρούνται «ύψηλου ρίσκου» και άρα εκείνοι θα άποφασίζουν αν πρέπει να υπαχθούν σε περιορισμούς και διευρυμένους έλέγχους. Έπιπλέον, εκτός από ιδιωτικές εταιρείες, **τá συγκέντρωση των δεδομένων θα μπορούν να τήν άναλαμβάνουν και άλλα κράτη!**

Συνοψίζοντας όλα αυτά τά σοκαριστικά στοιχεία, γίνεται εύκολα άντιληπτό **γιατί ή κυβέρνηση Μητσοτάκη έπιδεικνύει τέτοια λύσσα για τήν επιβολή των ήλεκτρονικών ταυτοτήτων.** Αυτές θα γίνουν τó τελικό διαβατήριο του πολίτη για τήν ψηφιακή φυλακή που χτίζεται με τήν καθοριστική συμβολή του «θηρίου» τής Τεχνητής Νοημοσύνης. **Χωρίς τις ήλεκτρονικές ταυτότητες δέν μπορεί να τελειοποιηθεί τó «νευρικό σύστημα» του καθεστῶτος μαζικής παρακολούθησης.**

Η έλληνική κυβέρνηση έχει έργαστεί σκληρά στο παρασκίνιο, για να μετατρέψει τή χώρα μας σε πρότυπο κέντρο τεχνοφασισμού. Και άδημονεί να δρέψει τούς καρπούς των όσων προωθεί στα κέντρα έξουσίας. Κανένας πολίτης δέν μπορεί να πει πιá ότι δέν ήξερε τί τόν περιμένει...

Πηγή: sportime.gr 23.1.2025

**Μακαριστοῦ πατρὸς Εὐσεβίου Βίττη, ἱερομονάχου (1927-2009)
Προσευχὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου**

ἮΩ, Κύριε Ἰησοῦ μου, πρᾶε καὶ ταπεινέ τῆ καρδία,

Σέ παρακαλῶ καὶ Σέ ἱκετεύω μέ ὄλη μου τὴν καρδιά:

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ ἐκτιμοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ ἀγαποῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ ἀναζητοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ τιμοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ ἐπαινοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ προτιμοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ συμβουλευῶνται, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ ἐπιδοκιμάζου, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὴν ἐπιθυμία νά μέ φροντίζουν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ ταπεινῶνουν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ περιφρονοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ ἀπορρίπτουν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ συκοφαντοῦν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ λησμονοῦν,

ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ προσβάλλουν, ἐλευθέρωσέ με.

Ἀπό τὸν φόβο νά μέ ὑποπτεύωνται, ἐλευθέρωσέ με.

Νά ἀγαποῦν τοὺς ἄλλους πιο πολὺ ἀπὸ μένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά ἐκτιμοῦν τοὺς ἄλλους πιο πολὺ ἀπὸ μένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά μεγαλῶνῃ ἡ καλή ἰδέα γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ ἡ δική μου νά μειώνεται,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά χρησιμοποιοῦνται οἱ ἄλλοι πιο πολὺ ἀπὸ μένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά ἐπαινοῦνται οἱ ἄλλοι πιο πολὺ ἀπὸ μένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά θυμοῦνται μόνο τοὺς ἄλλους κι ὄχι ἐμένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά προτιμοῦνται οἱ ἄλλοι πιο πολὺ ἀπὸ μένα,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

Νά προσδεύουν οἱ ἄλλοι στὴν ἀρετή πιο πολὺ ἀπὸ μένα, ἂν βέβαια μπορέσω νά πετύχω κάτι τέτοιο γιὰ τὸν ἑαυτό μου,

δός μου, Κύριε, νά τό θέλω!

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

† Φιλόθεος Κεμεντζετζίδης, **«Δρυϊνού-
πόλεως Σεβαστιανός, τό ταπει-
νό ράσο πού ἔγινε σημαία!»** ἐκδ.
† «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη
† 2025, σσ. 432. διαστ. 17x24 ἐκ., δεμένο.

**Ἀνθοδέσμη Θαυμασμοῦ καί υἱϊκῆς
ἀφοσιώσεως γιά τόν Σεβαστιανό, τόν
Ἱεράρχη τοῦ Χρέους καί τῆς Θυσίας.**

Συμπληρώνονται ἐφέτος τριάντα
χρόνια ἀπό τὴν Ὁσιακὴ πρὸς Κύριον
ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπο-
λίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί
Κονίτσης, Ὑπερτίμου καί Ἐξάρχου πά-
σης Βορείου Ἠπείρου, κυροῦ Σεβαστια-
νοῦ (12 Δεκεμβρίου 1994).

Στό μακρὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα
ἴσαμε σήμερα, ἐγράφησαν ἄρθρα, σχόλια,
βιβλία καί ποικίλα δημοσιεύματα, πού
ἐξῆραν, τό καθένα ἀπ’ τῆ σκοπιά του,
τὴν προσωπικότητα καί τό σπουδαῖο ἔρ-
γο –ἔργο ἐκκλησιαστικὸ καί ἐθνικὸ– τοῦ
μακαριστοῦ Ἱεράρχου. Γραμμένα μὲ θαυ-
μασμό, σεβασμὸ καί ἀγάπη, προκαλοῦν
πάντοτε δέος καί συγκίνηση. Γιατί, ὅπως
ἔχει λεχθῆ, ὁ Σεβαστιανός δέν πέθανε κι’
οὔτε ὑπάρχουν πλέον σύνορα γι’ αὐτόν.

Πρόσφατα, ὁμως, κυκλοφόρησε ἕνα
βιβλίο μὲ τίτλο: «Δρυϊνουπόλεως Σεβα-
στιανός, τό ταπεινὸ ράσο πού ἔγινε ση-
μαία». Συγγραφέας του, ὁ κ. Φιλόθεος
Κεμεντζετζίδης, παιδί τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α.,
παιδί τοῦ Σεβαστιανοῦ. Τό ἔργο αὐτό
κυκλοφόρησε ἀρχικά, ὡς Διπλωματικὴ
Ἔργασία, μὲ ἐπιβλέποντα καθηγητὴ τόν
κ. Μιχαὴλ Τρίτο, τό ἔτος 2021.

Ὁ κ. Κεμεντζετζίδης γιά τρία ὀλόκλη-
ρα χρόνια ἐρεῦνησε ἐξονυχιστικὰ ὅλες
τὶς πηγές, πού ἀφοροῦσαν στὸν ἀοίδιμο
Ἱεράρχη, ἀναδειχθεὶς σ’ ἕναν ἐξαίρετο

ἐρευνητή. Γι’ αὐτό, καί τό ἀποτέλεσμα
εἶναι ὄχι ἀπλῶς καλὸ καί ὠραῖο. Εἶναι,
χωρὶς ὑπερβολή, ἕνα θαυμάσιο καί μο-
ναδικό βιβλίο.

Τὰ παραπάνω ἄς μὴ φανοῦν σέ κά-
ποιους ὑπερβολές. Ὁχι. Ἀλλά λέγονται
μετά λόγου γνώσεως καί ἀπὸ καρδιάς.
Γι’ αὐτό καί στὸν κ. Κεμεντζετζίδη ἐκ-
φράζουμε τὴν βαθειὰ χαρὰ μας, τὴν πο-
λύπλευρη συγκίνηση καί τὰ ἐγκάρδια
συγχαρητήριά μας.

Μὴν ἀρκεσθῆτε νά τό φυλλομετρή-
σετε μόνο. Οἱ καιροὶ ἐπιβάλλουν νά τό
μελετήσετε προσεκτικὰ, μιᾶς καί τό
Βορειοπρωτοπρωτικὸ ἔχει περιπλακῆ ἀπὸ
τόν μισελληνισμό τῆς γείτονος. Καί μὴ
ξεχνᾶτε, ὅτι τό Βορειοπρωτοπρωτικὸ συ-
νεχίζεται. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ.
Καί μὲ τὶς πρεσβείες τοῦ Μεγάλου καί
Ἁγίου Ἱεράρχου Σεβαστιανοῦ. Τώρα, τό
σύνθημα εἶναι ὄχι πλέον ἡ Αὐτονομία,
ἀλλὰ ἡ Ἑνωση τῆς Βορείου Ἠπείρου μὲ
τὴν Ἑλλάδα.

Θά κλείσουμε τὶς σύντομες αὐτές
σκέψεις, μὲ τὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα τε-
λείωσε τό (τελευταῖο 1994) μῆνυμά του
πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κονίτσης, ἐπὶ
τῆ Ἐπετείῳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 28ης
Ὀκτωβρίου 1940, ὁ βαρύτατα ἀσθενῶν
Ἱεράρχης: «Ἀπὸ τό κρεβάτι τῆς ἀσθε-
νεῖας μου μιά εὐχὴ ἀφήνω: Νά σώζη
καί νά φυλάττη ὁ Θεὸς τό πολυπαθὲς
Ἑθνος μας. Καί νά τό διατηρῆ ἐνωμέ-
νο καί μονοιασμένο, γιατί μόνον ἔτσι θά
εἶναι ἀτρωτο καί δέν θά ἔχη νά φοβηθῆ
κανένα ἐχθρό».

Ἀπὸ ἐμᾶς, ἕνα «ἐκ βαθέων» ΑΜΗΝ.
† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί
Κονίτσης Ἀνδρέας

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Τσούκερμπεργκ: Σταματᾶ ἡ λογοκρισία στό Facebook

Τσούκερμπεργκ [Zuckerberg, τό ἀφεντικό τῆς Meta (πρώην Facebook)]: «Ὁ Μπáιντεν καί οἱ ἀξιωματοῦχοι του μέ ἔβριζαν ἀπειλώνοντας νά κατεβοῦν οἱ ἀναρτήσεις κατά τῶν ἐμβολίων - Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι προκαλοῦν παρενέργειες».

Αὐτά ἀνάμεσα σέ ἄλλα εἶπε τό ἀφεντικό τῆς Meta σέ συνέντευξή του στήν ἐκπομπή «Joe Rogan Experience» λίγες μέρες πρὶν τὴν ὀρκωμοσία τοῦ Ντόναλντ Τράμπ στίς 20 Ἰανουαρίου 2025.

Μπράβο στὸν π. Ἰωάννη Διώτη

Ἡ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου πῆγε στή Μητρόπολη Ἀθηνῶν στή δοξολογία γιὰ τὴν Πρωτοχρονιά. Ὁ 94χρονος (!) π. Ἰωάννης Διώτης, τὴν ἤλεγξε ἐκεῖ ἐντονῶτα. «Ντροπή σου», τῆς εἶπε, «πορνεύεις ἀστεφάνωτη μέ ἄνδρα».

Ἡ ἀστυνομία ἔβγαλε ἔξω σκωτὸ τὸν σεβασμὸ λευίτη, αὐτὸς ὅμως τοὺς ξέφυγε, πῆγε πάλι πίσω ἀπὸ τὴν Πρόεδρο καί συνέχισε νά τῆς τὰ ψάλλει!

Συγχαρητήρια στὸν π. Ἰωάννη, πού διέσωσε τὴν τιμὴ τοῦ ράσου.

Ἡμερίδα γιὰ τό κοινό Πασχάλιο

Ὅπως διαβάζουμε στό orthros.eu, ἡ «Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν» διοργανώνει Ἡμερίδα τό **Σάββατο 1 Φεβρουαρίου 2025 καί ὥρα 10.00 π.μ. στό Ἀμφιθέατρο ΟΤΕ ACADEMY (Πέλικα καί Σπάρτης 1, στό Μαρούσι)** μέ θέμα:

«Πασχάλιος Κανόνας: Ὅρος ἀμετακίνητος ἐνότιτος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Στὴν Ἡμερίδα θά μιλήσουν οἱ: Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, Προηγούμενος Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, οἱ θεολόγοι διδάκτορες Ἰωάννης Μαρκᾶς, Γεώργιος Μεταλλίδης, Βασίλειος Τουλουμπτσῆς καί Λέων Μπράγκ, ἐνῶ θά κλείσει ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Δογματικῆς στή Θεολογικὴ Σχολή Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης.

Ἡ Ἡμερίδα θά ἀνοίξει μέ βυζαντινοὺς ὕμνους, ἐνῶ θά κλείσει μέ στρογγυλὴ τράπεζα καί ἐξαγωγή Πορισμάτων. Εἶναι πολὺ καλὸ νά δώσουμε ὄλοι τό παρόν.

Σέ ἀναστολή ἐργασίας ὁμολογητῆς καθηγητῆς στήν Ἀθήνα

Καθηγητὴς πού ἐδίδασκε Θερησκευτικά σέ Γυμνάσιο τῆς Ἀττικῆς ἐτέθη σέ διαθεσιμότητα ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ Παιδείας Πιερρακάκη, διότι –λένε– παρεβίασε τὸν «ἀντιρατσιστικὸ νόμο».

Τό «ἔγκλημα», πού ἔκανε, ἦταν ὅτι μοίρασε φωτοτυπίες σέ μαθητές, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐρώτησαν τί θέση παίρνει ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στό θέμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Τό διανεμηθέν κείμενο ἦταν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καί παρουσίαζε τί θέση τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἐντύπωση προκάλεσε ἡ «ἔξπρες» διαδικασία τῆς τιμωρίας τοῦ ὁμολογητοῦ καθηγητοῦ (αὐθημερόν) ἀπὸ τὸν ὑπουργό. Μέχρι νά ἀσχοληθεῖ τό Ὑπηρεσιακὸ Συμβούλιο μέ τὴν ὑπόθεσή του μπορεῖ νά περάσουν μῆνες. Μέχρι τότε τοῦ ἀφαιρεῖ ὁ κ. Πιερρακάκης τό ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του!

Γιά Πρόεδρο τόν κ. Τασούλα!

Όλο καί ξεφτάνει ό θεσμός τῆς Προεδρευομένης Δημοκρατίας. Μετά τήν τελείως ἀκατάλληλη κ. Σακελλαροπούλου, ό γιά τίς ἀμαρτίες μας Νεοταξίτης πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης πρότεινε γιά νέο Πρόεδρο τόν μέχρι τώρα Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Τασούλα. Διαβάζουμε γιά τά ἔργα καί τίς ἡμέρες του καί θλιβόμεθα. Συγκάλυψη τοῦ σκανδάλου τῶν **ὑποκλοπῶν**, συγκάλυψη τοῦ ἐγκλήματος τῶν **Τεμπῶν**, ξενοδολεία ἀπίστευτη. Διαβάζουμε σέ σχετικό ἄρθρο τοῦ δημοσιογράφου Δημήτρη Κωνσταντακόπουλου μέ τίτλο «*Πρῶτα ἡ Ἀμερική! Βίος καί Πολιτεία τοῦ νέου προέδρου τῆς Δημοκρατίας*» (cosmodromio.gr, 16.1.2025) τί εἶπε κατά τήν ὑποδοχή στή Βουλή τοῦ τότε Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας κ. Μενέντεξ καί φρίτουμε:

«Από τήν Κέρκυρα μέχρι τό Καστελόριζο καί ἀπό τήν Κρήτη μέχρι τήν Θράκη, σᾶς παραδίδουμε τήν Ἑλλάδα σήμερα στά χέρια σας. Καί εἴμαστε βέβαιοι ὅτι εἶναι σέ καλά χέρια».

Ὁ κ. Κωνσταντακόπουλος διερωτᾶται: Ὑπάρχει περίπτωση, ὡς Πρόεδρος, νά ἐναντιωθεῖ σέ μία Συμφωνία γιά ξεπούλημα τοῦ Αἰγαίου στούς Τούρκους;

Πρόκληση στό Μετρό Θεσσαλονίκης

Μέ αἰσθήματα δικαιολογημένης ἀγανάκτησης εἶδαν οἱ Θεσσαλονικεῖς τήν τεράστια ἐπιγραφή «Ὄθωμανοί Χρόνοι» στόν σταθμό «Ἁγία Σοφία» τοῦ ἐγκαινιασθέντος προσφάτως –μετά ἀπό κυοφορία δεκαετιῶν– Μετρό Θεσσαλονίκης.

Σέ ἀντίθεση μέ τά μεγάλα γράμματα τῆς περιόδου (500 χρόνια) τῆς ὀθωμανικῆς κατάκτησης, ἡ ἐπιγραφή «Ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης 1912» χρησιμοποιοεῖ πολύ μικρότερα γράμματα (Τό θέμα ἀναδεικνύει ἡ ἐφημ. Ἐστία στίς 4.12.2024).

Καί πάλι τό Μετρό

Στό θέμα τοῦ Μετρό ἀναφέρεται καί τό ἄρθρο τοῦ δημοσιογράφου Ἐλευθερίου Ἀνδρώνη (sportime 1.12.2024) μέ τόν εὐγλωττο τίτλο «Μετρό Θεσσαλονίκης: “woke” πρωθυπουργικά ἐγκαίνια χωρίς ἑλληνική σημαία καί μέ “δείγμα” σταυροῦ».

Συμφωνία ἀστυνομικῆς συνεργασίας Ἑλλάδος - Κίνας

Διαβάζουμε στό newsroom.gr (3.12.2024) ὅτι ὑπεγράφη Συμφωνία ἀστυνομικῆς συνεργασίας μεταξύ τοῦ ὑπουργοῦ «Προστασίας τοῦ Πολίτη» (ΠΡΟ.ΠΟ.) κ. Χρυσοχοῖδη [πολιτικό τέκνο τοῦ Σημίτη] καί τοῦ Κινέζου ὁμολόγου του. Τό κομμουνιστικό καθεστῶς τῆς Κίνας μέ τίς χιλιάδες ἐκτελέσεις κάθε χρόνο καί τήν ἄγρια καταστολή κάθε κίνησης γιά στοιχειώδεις ἐλευθερίες θά μεταδώσει «τεχνογνωσία» στήν ἑλληνική ἀστυνομία, γιά νά βελτιώσῃ τίς «ἐπιδόσεις» της στήν καταστολή καί στόν ἔλεγχο τῶν ἐνοχλητικῶν γιά τήν κυβέρνησι καί τό σύστημα φωνῶν.

Παραίτηση «βόμβα» στό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν

Ὁ Α΄ Γενικός Διευθυντής τοῦ ΥΠ.ΕΞ.

κ. Ρουσσος Κούνδουρος παραιτήθηκε στις 15.11.2024 σέ ένδειξη διαμαρτυρίας γιά τήν μυστική άτζέντα, πού ύλοποιείται στις συνομιλίες τής Έλλάδος μέ τήν Τουρκία. Οί συνομιλίες αυτές στρώνουν τόν δρόμο γιά όδυνηρές έλληνικές παραχωρήσεις.

Οί τζιχαντιστές στό τιμόνι τής Συρίας

Τουρκία καί Ίσραήλ μέ τίς «εϋλογίες» τών Άμερικανών συνεργάσθηκαν μέ τούς τζιχαντιστές καί κατάφεραν νά καταλάβουν τή Συρία, ανατρέποντας τόν Πρόεδρο Άσαντ (Άρχές Δεκεμβρίου 2024). Ο άρχηγός τών τζιχαντιστών Άλ Τσολάνι έβγαλε τά άντάρτικα καί φόρεσε κοστούμι καί γραβάτα. Οί Άμερικανοί, πού τόν είχαν επικηρυγμένο γιά ένα εκατομμύριο δολάρια (!), τώρα τόν συχαίρουν γιά τήν έπιτυχία (τους).

Η θλιβερή έλληνική κυβέρνηση χαίρετσε τήν πτώση του «δικτάτορα» Άσαντ, «λησμονώντας» ότι ό Άλεβίτης Πρόεδρος τής Συρίας ήταν φίλος τής Όρθοδοξίας καί προστάτης τών εκεί Όρθοδόξων.

Έτσι λοιπόν, εάν ένας τζιχαντιστής είναι σύμμαχος του Ίσραήλ είναι καλός (βλ. Άλ Τσολάνι), ενώ, άν είναι έχθρός του Ίσραήλ (Χαμάς, Χεζμπολάχ) είναι κακός. Τόσο απλά!

Στάχτη οί βίλες του Χόλυγουντ

Καταστροφική πυρκαγιά πού ξέσπασε μετά τά Άγια Θεοφάνεια 2025 αποτέφρωσε τίς βίλες τών «αστέρων» του Χόλυγουντ.

Μακάρι κάποιος νά «έπιασαν» τό

πνευματικό μήνυμα.

Dear Santa: Μιά πανάθλια ταινία γιά παιδιά

Δέν ήσυχάζουν οί άντίχριστοι. Έν όψει Χριστουγέννων έφτιαξαν μία νέα πανάθλια ταινία μέ τίτλο «Dear Santa», όπου τό Santa είναι αναγραμματισμός του satan. Μιά ταινία πού παρουσιάζει τόν διάβολο (satan) στην θέση του Άι-Βασίλη (Dear Santa).

Τίς πληροφορίες μας δίνει ό γνωστός δημοσιογράφος Έλευθέριος Άνδρώνης στό άρθρο του «“Dear Santa”, όπως λέμε satan» (sportime.gr, 15.11.2024).

Στό τέλος του άρθρου σημειώνει: «Καί όλη αυτή ή μήση στή συμπάθεια γιά τόν Διάβολο (όπως καί σέ πολλές άλλες παιδικές ταινίες προσηλυτισμού στό δαμονικό στοιχείο) παρουσιάζεται μέ χιοῦμορ, μέ έλαφρότητα, μέ προσποιητή άφέλεια, μέ παραμυθένια αισθητική καί “ήθικά διδάγματα” μάλιστα.

» Νά γιατί, όπως έχουμε ξαναπεί, οί γονείς πρέπει νά έχουν τά μάτια τους δεκατέσσερα γιά θεάματα, πού απευθύνονται στά μάτια τών άνυποψίαστων παιδιών τους καί ύστερα εισβάλλουν σάν δηλητήριο στην ψυχούλα τους».

570 απόπειρες αυτοκτονίας έφίβων τόν χρόνο!

Σόκ από τά στοιχεία πού φέρνει στό φως ρεπορτάζ του δημοσιογράφου Παντελή Λαμπιώτη στό sportime.gr (11 Δεκεμβρίου 2024).

Τό Νοσοκομείο Παίδων Άγλαΐα Κυριακού στην Άθήνα ανακοίνωσε ότι τόν προηγούμενο χρόνο 2024 είχαν 570 πε-

ριστατικά μέ απόπειρες αυτοκτονίας ἐφήβων! Όλο καί νεώτερες ἡλικίες (ἀπό 12 ἐτῶν, κυρίως κορίτσια) μπαίνουν στό τοῦνελ τῆς κατάθλιψης!

Ἡ ὑπεύθυνη τοῦ νοσοκομείου στοχοποίησε γιά τό φαινόμενο αὐτό κυρίως τόν ἐθισμό στό διαδίκτυο.

Μακάρι κάποιος νά ἀκούσουν τόν κώδωνα κινδύνου καί νά σκύψουν στά πνευματικά, κυρίως, αἷτια τοῦ φαινομένου.

Πρόστιμο 5.000€

γιά ἓναν τενεκέ λάδι στό αὐτοκίνητο

Ἡ ἀνωτέρω πρωτοφανής κυβερνητική ἀπόφαση εἶναι γιά νά ἐκφοβίσει τούς φτωχοποιημένους Ἕλληνες καί «νά στρώσει τό χαλί» γιά τό ἀπαράδεκτο σχέδιο τῆς ἀντικατάστασης τῶν περίπου 1.700 μικρῶν ἐλαιοτριβείων στή χώρα μας ἀπό δύο ἕως πέντε πολυεθνικά μεγαθῆρια ἐλαιοτριβεῖα, πού θά καλύψουν ὅλον τόν ἐλλαδικό χῶρο.

Αὐτή ἦταν πληροφορούμεθα ἡ πρόταση τοῦ κ. Στουρνάρα τό 2014 στό Eurogroup «γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας» [πρός ὄφελος τῶν πολυεθνικῶν μεγαθῆριων] πρὶν πάει ὁ κ. Στουρνάρας διοικητής στήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, θέση τήν ὁποία κατέχει μέχρι καί σήμερα.

Αὐτά μαθαίνουμε ἀπό ἄρθρο τοῦ δημοσιογράφου Ἀνδρέα Καψαμπέλη στό antinews.gr (13.1.2025).

Τετραήμερο ἐθνικό πένθος κόντρα στό λαϊκό αἶσθημα!

Μεταφέρουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα *Δημοκρατία* (6.1.2025) μικρό μέρος τοῦ σχολίου ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο.

«Φυσικά, οἱ ἔχοντες σχέση μέ τά ἐλληνικά πράγματα γνωρίζουν καλά ὅτι ὁ “ἐκσυγχρονισμός” τοῦ Σημίτη ἦταν οἱ βαλίτσες μέ τά μετρητά τῆς Siemens, πού μετέφερε ὁ Τσουκάτος στά ταμεία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ὁ Μαντέλης, ὁ Τσοχατζόπουλος, ὁ Παπαντωνίου, ἡ ὑπόθεση Ὀτσαλάν, τό Χρηματιστήριο, ἡ σύγκρουση μέ τήν Ἐκκλησία γιά τό θρήσκευμα στίς ταυτότητες, ἡ ντροπή τῶν Ἰμίων, τὰ ὀλυμπιακά ἔργα καί τό μαγείρεμα τῶν στατιστικῶν γιά νά μπεῖ ἡ Ἑλλάδα στή ζώνη τοῦ εὐρώ.

»Ὁ λαός γνωρίζει τί συνέβη τί μαύρη ὀκταετία 1996-2004 καί δέν μπορεῖ νά τό λησμονήσει».

Καί Οὐκρανοί σχισματικοί στὴν Ἰ. Μητρόπολη Περιστερίου

Διαβάζουμε στό Διαδίκτυο (23.12.2024) ὅτι ὁ Σεβ. Μητρ. Περιστερίου κ. Γρηγόριος, πού σκανδαλίζει τό ποιμνίον του μέ τήν ἀπόφασή του νά ἀπομακρύνει τόν Ἐσταυρωμένο Χριστό μας ἀπό τό Ἱερό Βῆμα, προχώρησε καί σέ ἄλλη σκανδαλώδη ἀπόφαση.

Παρεχώρησε ἱερό ναό τῆς Μητροπόλεως γιά νά ἐξυπηρετοῦνται στίς λατρευτικές τους ἀνάγκες οἱ οὐκρανικῆς καταγωγῆς κάτοικοι τοῦ Περιστερίου, στόν ὁποῖον ὁμως θά λειτουργεῖ ἓνας ἐπώνυμος σχισματικός τῆς ψευδοεκκλησίας Ντουμένκο. Γιά νά ἀποδειχθεῖ ὅτι «ἑνός κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται».

Θυμόμαστε καί τό συνολικότερο «πακέτο»: Κατὰ κανόνα αὐτοὶ πού εἶναι ὑπὲρ τοῦ Κολυμπαρίου εἶναι καί ὑπὲρ τῆς Οὐκρανικῆς ψευδοεκκλησίας, ὑπὲρ τῆς ὑγειονομικῆς δικτατορίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀφηγήματος τῆς κλιματικῆς κρίσης κ.ο.κ.

Ντροπή! Μνημόνευσαν τόν σχισματικό Ντουμένκο

Συνέβη, ὅπως ἐγράφη, στή Θεία Λειτουργία ἐπί τῆ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Πορφυρίου (2 Δεκεμβρίου) στό Μοναστήρι του στό Μίλεσι Ἀττικῆς.

Δημήτριος Τσελεγγίδης: «Ἄν φύγει ὁ Σταυρός πάει περιπάτο ἢ μετάνοια»

Μεταφέρουμε ἀπό τό ἱστολόγιο tasthyras.wordpress.com/2025/01/05 τό τέλος ἀπομαγνητοφωνημένης συνεντεύξεως τοῦ γνωστοῦ παραδοσιακοῦ Ὁμο-

τίμου Καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς στό Α.Π.Θ. κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη γιά τό γνωστό πικρό θέμα τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπό τό Ἱερό Βῆμα: «Δέν θέλει ὁ Ἐωσφόρος νά ὑπάρχει ὁ Σταυρός, γιατί εἶναι τό Σύμβολο τῆς ἥττας, τοῦ ἐξευτελισμοῦ του. Τοῦ ἄδειασε τόν Ἄδν. Τοῦ ἄδειασε τόν Ἄδν καί ἐξακολουθεῖ, μέχρι τήν στιγμὴ τοῦ θανάτου τοῦ καθενός, ἢ πρόνοια ἢ ἀγαπητική τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τόν Σταυρό γιά νά τόν λυτρώσει.

» Ὁ διάβολος δέν Τόν θέλει [τόν Σταυρό]. Ὁ Ἐωσφόρος δέν Τόν θέλει. Καί νά φτάνει τώρα ὁ ἐπίσκοπος νά μὴν Τόν θέλει;»

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τόν νόμο: Εὐμορφία Κωστούλα-Μπανάβα

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 15 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 45 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 45 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους. Οἱ ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων μπορεῖ νά μὴν ταυτίζονται κατ' ἀνάγκην μέ τίς θέσεις τοῦ περιοδικοῦ.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.